

Füredi számtan

Vegyük sorba az egyik kezünkön az elmúlt évet. Ami egyúttal a jövőendő is. (Ez máris érdekes.) Úgy tűnik, mintha magunkat dicsérnénk, pedig ezek a rideg tények. Mint a matematika általában. Egy. A város megnyeri a Hild-díjat. A legrangosabb építészeti díj, ami településnek adható. Aki már látta a fürdőtelepi eddigi rekonstrukciós munkákat vagy látja most a totális felfordulást, egy perc kétsége sem lehet a díj jogosságát illetően. Kettő. Elnyerte városnagysági kategóriájában a virágos város díjat, ami igazán csak tavasztól-őszig tündöklő és igazolható látvány. Most csak remény, hogy jó még a kikelet! Három. Ugyancsak a település kategóriájában elnyerte a legjobb városimázssal (azaz a sajtóban való ön-kép megjelenés és azonososság) rendelkező település címet. Négy. Elnyerte a kultúra magyar városa címet. Igaz, ezt már az idén, de az értékelés alapja az elmúlt évi teljesítmény. Vagy az eltelt két évtized, amelyben fokozatosan teljesedett ki a hit és a tény, hogy a kultúra elsősorban életmód, életszemlélet, lehetőség a városlakók számára a kultúra jelenségeinek befogadására és az abban való tevékeny részvételre. Öt. Füred még mindig és örökre a szülő és a bor nemzetközi városa, ez a díj is harmincéves immár; s a fél Magyarország díszköpenyeges borrendjei itt találkoznak, hogy egymást és a várost köszöntsék. (Ha mindezt a cím-sort ki kellene írni a város végére, hát igencsak nagy táblára lenne szükség!) Lehet-e még fokozni mindezt, gondolok rá egyre gyakrabban. A választ nem is én adtam meg, hanem egy újabb pályázati pénzösszeg, amiről most értesültünk. Ez is van vagy egymilliárd forint az önrésszel együtt. S most azok sem szólhatnak semmit, akik halkan-hangosan morogtak, hogy minden fejlesztési pénz csak a Balaton-partra megy. Most a városközpont újul meg, de alaposan. Szinte semmi nem marad a régi állapotában, lesz körforgalom, mélygarázs meg ügyfélszolgálati iroda, ami már nagyon ráfért a városházára meg persze a polgárookra. Nekem, elfogult lévén, a Pálóczi-Horváth ház rekonstrukciója tetszik a legjobban. Ő is, meg Kazinczy is, meg a város zenekultúrája is megérdemli ezt. De van valami még ennél is fontosabb. Hogy Füred ezzel a tevékenységével, sikeres pályázataival, városfejlesztő koncepciójával munkát biztosít különféle cégeknek, vállalkozóknak. Családoknak ad reményt arra, hogy túl lehet élni ezt a furcsa gazdasági csődöt, ami itt kering körülöttünk. Hogy a siker, plusz a ma befektetése, egyenlő a jövő biztonságával. Ez a füredi számtan egyenlege.

Praznovszky Mihály

A kultúra magyar városa

A kisvárosok kategóriában Füred lett az első

Az Oktatási és Kulturális, az Önkormányzati Minisztérium, a Magyar Turizmus Zrt. és a megyei jogú és a kisvárosi önkormányzatok szövetsége által kiírt A Kultúra Magyar Városa pályázaton olyan települések nyerhetnek, amelyek kulturális életüket kiemelkedően támogatják, fejlesztik, és példátértékűen mutatják be. 2009-ben a megyei jogú városok kategóriájában Szombathely, a kisvárosok között Balatonfüred nyerte el a címet.

Dr. Bóka István Balatonfüred, és dr. Ipkovich György Szombathely polgármestere február 5-én Budapesten dr. Schneider Márta kulturális szakállamtitkártól és dr. Kovács Miklós turisztikai szakállamtitkártól vette át az elismerést jelképező plakettet. A budai várban, a Magyar Kultúra Alapítvány székházában tartott ünnepségen mindkét város rövid kulturális műsorral mutatkozott be. Füred képviselőjében Richter Gábor a helyi zeneiskola volt növendéke, a lipcsei szimfonikusok szólistája, fiatal trombitaművész játszott, és Kubik Anna szín-

A díjátadón Niklai Ákos, a Turisztikai Zrt. elnöke, Schneider Márta szakállamtitkár, Ipkovich György Szombathely polgármestere Bóka Istvánnal

művész a Quasimodo költőverseny nagydíjas versét adta elő. Emellett a nyertes városok bemutatták kiadványaikat, turisztikai és kulturális ajánlóikat is. A címmel járó egymillió forintos jutalmon kívül mindkét város közel ilyen értékben bemutatkozhat a Magyar Turizmus Zrt. külföl-

di és hazai turisztikai ajánló műsoraiban, kiadványaiban is. Dr. Schneider Márta államtitkár az ünnepségen elmondta, hogy azért esett Balatonfüredre a választás a tízezer fő feletti lakosú városok kategóriájában, mert Füred tudatosan épít kulturális, reformkori örökségére. A beruházások is

ezt a célt szolgálják, hogy jobb, tartalmasabb legyen a városlakók élete. Ezen kívül a Fordítóházban folyó munka következtében kötetek száza, a Quasimodo költőversenyen pedig versek ezrei jelentek már meg, ezzel is gyarapítva a magyar kultúrát. (Folytatás a 3. oldalon.)

Megújuló városközpont

A felső városrész rehabilitációjában a Polgármesteri Hivatallal szemkötti terület is érintett, ahol lakásokat, üzleteket és mélygarázst is kialakítanak

607 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert Balatonfüred a városközpont átépítésére.

Az összesen 830 millió forintos uniós pályázat keretében felújítják a Pálóczi kastélyt, azaz a zeneiskola épületét, a Piros iskolát, kívül-beülül a Vásárcsarnokot és a Polgármesteri Hivatal két épületét. Emellett felújítják a Szent István téri közlekedési csomópontot, a polgármesteri hivatallal szemkötti új épüle-

tekben pedig alul üzleteket, irodákat, felül lakásokat alakítanak ki. Elkészül egy mélygarázs is, és felújítják az ezen a területen található parkokat, járdákat. Balatonfüreden így a folyamatban lévő reformkori városrész felújítása és az áprilisban kezdődő arácsi városközpont megújítása mellett, a tervek szerint szeptemberben megkezdődhet a munka a városközpontban is – emelte ki dr. Bóka István polgármester a sikeres pályázatról tartott tájé-

koztatón. Az önkormányzatnak a pályázathoz 250 millió forint önrészt kell hozzátennie, emellett önerőből még közel 400 millió forintból oldják meg a zeneiskola és a Polgármesteri Hivatal két épületének a belső felújítását és a mélygarázs építését. A hivatallal szemkötti területen az építkezést az önkormányzat magánvállalkozókkal közösen finanszírozná. Pál Béla, a Közép-Dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács elnöke szerint büszke lehet a

város erre a pályázatra, mivel több szempontot egyeztető, integrált városrehabilitációs pályázaton nyert most Füred. A gazdasági, közösségi, közszolgálati, közterület fejlesztési szempontok mellett a Pálóczi kastély műemléki épületének felújításával az értékmegőrző feladatnak is megfelel a város. Füred sikerében, az eddig már két és fél milliárdos uniós támogatás megszerzésében, nagy szerepe van annak az egységnek, ami a helyi közéletet jellemzi – tette hozzá

az elnök. A sajtótájékoztatón Nagy Jenő tanácsnok, országgyűlési képviselő hozzátette, azért fontos ennek a pályázatnak a sikere, mert így nemcsak a Balaton-part, hanem a felső városrész is fejlődik Füreden, ugyanakkor egy élhető kisvárosba szívesen jön a belföldi és a külföldi vendég is.

(A Legyen Füred a füredieké! mottójú városközpont rehabilitáció tervezett munkáiról a 2. oldalon olvashatnak.)

A tartalomról

BOLDOG NŐNAPOT!

„Férfi és nő, külön-külön tökéletlenség, üresség, vágyakozás, türelmetlenség és alkalmatlanság.”

3. oldal

KÉPVISELŐ STAFÉTA

A Balatonfüredi Napló sorozatában önkormányzati képviselőket kérdezzünk munkájukról, életükről. Előző számban Molnár Judit kérdezte dr. Nagy Gábort arról, milyen kihívást jelent neki a maratoni, 42 kilométeres táv, és mikor futja legközelebb?

7. oldal

Török delegáció Füreden

A hazánktól 1200 km-re lévő törökországi kisvárosból Ilicából érkezett küldöttség Balatonfüredre. Látogatásuk célja, hogy minél szorosabbra fűzzék kapcsolatukat a várossal és ezen keresztül a magyar emberekkel.

Ilica 17 ezer lakosú település, ám a turisztikai szezonban 45 ezren is megfordulnak a mediterrán városban. Mivel Balatonfüred és Ilica is a turizmusból él, sok lehetőség van a tapasztalatcserére. A lapunknak nyilatkozó ilicai polgármester, *Rafet Ünal* szerint a fürediek nagyon kedves emberek. Ilica és Balatonfüred kapcsolatát szeretnék elmélyíteni, elsősorban kulturális területen, mert nagyon szeretik a magyar népet. „Én szívből úgy érzem, hogy a magyarok a mi testvéreink, és nagyon jó kapcsolatot alakíthatunk ki egymással” – tette hozzá szívélyesen a török polgármester. A füredi vonatkozású magyar-török kapcsolat alig féléves, az ottani koordinátor, *Derya Karaman* szerint a tavaly júniusban felvett kapcsolatnak az volt a célja, hogy az Európai

A törökországi Ilicából érkező vendégek most jártak először Magyarországon

Unió és Törökország kapcsolatát fejlesszék. Makedóniát és Magyarországot keresték meg, ahol Balatonfüred volt az első település. A közös turisztikai profil lehetőséget ad arra, hogy a két város között szorosabb kapcsolat alakuljon. *Dr.*

Kiszely Pál füredi alpolgármester, a magyar-török kapcsolat szervezője szerint nem kizárt, hogy Ilica testvérvárosa lesz Balatonfürednek. Persze ehhez az kell, hogy hasonlóan a többi testvérvárosi kapcsolathoz a civilek is kivegyék részü-

ket a feladatokból. A török delegáció február 16-ától töltött pár napot Balatonfüreden, de látogatásuk alkalmával felkeresték Tihanyt, Tapolcát és Keszthelyt is.

Bán László

Járda épül az Arácsi úton

Évtizedek óta napirenden lévő probléma Füreden, hogy az Arácsi úton nincs járda és maga az úttest is nagyon keskeny. Gyalogosan vagy kerékpárral szinte életveszélyes itt közlekedni.

A járda megépítésével megszűnik az életveszélyes közlekedés az Arácsi út egy részén

A képviselő-testület múlt év végén döntést hozott, mely szerint az út első szakaszán, vagyis az Öreghegyi út és a Tamási Áron út közötti részen, megkezdik az útszélesítést és a járdaépítést az északi olda-

lon. Ez azt is jelenti, hogy több mint húsz ingatlanon két-három méterrel beljebb kerülnek a telekhatárok. Az ingatlanrész, illetve a műszaki és zöld kár mértékét szakértők állapították meg. A telekért négy-

zetméterenként tízezer forintot, a zöldkárért értelemszerűen mindenütt mást és mást ajánl az önkormányzat. Ingatlanonként általában 70 ezer forinttól 100-150 ezer forintot fizet a város. Az önkormányzat kártérítési ajánlatot adott a tulajdonosoknak, akik közül a többség elfogadta az önkormányzat ajánlatát. Egyes tulajdonosokkal még folyik az egyeztetés, ezért még bizonytalan, mikor kezdődnek a munkálatok. Ha megtörténik a megegyezés, harminc napon belül el kell bontani a régi kerítéseket, az önkormányzat kifizeti a kártérítést, majd az útszélesítéssel és járdaépítéssel egy időben az összes légkabel is a föld alá kerül. Ez azonban érthetően csak az ingatlanrészek megvétele után lehetséges. Az önkormányzat nyárig áthelyezteti az útterveknek megfelelően az ivóvíz, szennyvíz és a gázvezetékeket is. A járdaépítés első szakasza várhatóan ez év őszén kezdődik.

Bambek Gabriella

„Legyen Füred a füredieké is!”

Megújuló városközpont

(Folytatás az 1. oldalról.)

Épületek

1. A **Pálóczi kastély**, amely jelenleg Ferencsik János Zeneiskola, országos védettségű műemlék, felújítása után, hírnevéhez méltó külsővel és környezetben folytathatja magas színvonalú oktatási tevékenységét. Az épület zöldterületének rendezése is megtörténik. 2. A helyi védettségű, **Piros iskola** épülete eddig általános iskolaként működött. A Balatonfüredi Római Katolikus Egyházközség az egyház, a lakossági, intézményi és civil szervezeti igényeknek megfelelően a felújítást követően új funkcióval, **közösségi házként** kívánja működtetni.

Két park és a patakpart rehabilitációja

Közlekedés

A pályázatban az épületek felújítása mellett jelentős a **zöldterületek rehabilitációja**. A közúti csomóponttól a Kovászna park felé sétány kialakítása és a Kéki patak partjának rendezése is megtörténik a projektben.

Az Ady E. u. – Kossuth u. – Arácsi út közötti csomópontjának felújítása, **körforgalom kialakítása**, valamint a kapcsolódó **járdák rekonstrukciója** is megvalósul.

Két esetben **energiahatékonysági korszerűsítés**,

3. A pályázat egyik központi elemét képezi a **Vásárcsarnok** felújítása, amellyel a helyi lakosság régi igénye teljesül. Az épület és az építészeti berendezések felújítása is megtörténik. Megújul a fűtési rendszer a vákuumcsöves napkollektorok elhelyezésével. A nyílászárók mellett a piaccsarnok régi vázszerkezete is felújításra kerül. Új, ipari padlóburkolatot építenek be. Az épület komplex akadálymentesítését fotocellás ajtókkal oldják meg.

4-5. A pályázat keretében sor kerül a **Polgármesteri Hivatal A és B épületeinek külső** felújítására, illetve akadálymentesítésére.

négy esetben azbesztmentesítés, valamint mindenütt akadálymentesítési szempontoknak megfelelő kialakítás tervezett.

A pályázat keretében tervezett beruházások mellett a projekt részét képezi az önkormányzati **saját forrásból** megvalósítani kívánt **közcéli mélygarázs** kialakítása is, valamint a polgármesteri hivattal szemközti területen **magánforrásból felépített két épület**, ahol a beruházók **üzletek, irodák, lakások** kialakítását tervezik. A jelenleg a hivatalban működő okmányiroda szintén ezen új épületben kapna helyet.

Csorba Kata

Balatonfüredi Napló

Balatonfüred Város Önkormányzatának havilapja

Kiadja a Füred Stúdió Kft. 8230 Balatonfüred, Kossuth u. 3.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős kiadó: **Csorba Kata** ügyvezető-főszerkesztő.

Telefon: 06-30/216-1768

Fejléc: **Pálffy Károly**. Fotók: **Tóth Attila**

Tördelés: **GEKKOSOFT Informatika Kft.** – www.gekkosoft.hu

Nyomdai munkák: Keller Print Nyomda Kft., Ajka.

Felelős vezető: **Keller Gyula**

Hirdetésfelvétel: 06-70/531-6035, 06-20/468-5385

ISSN: 1417-538

Megjelenik 5400 példányban. Terjeszti a Magyar Posta.

Kéziratokat és fényképeket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

A szerkesztőség jogának tekinti az olvasói levelek megrövidítését.

Az olvasói leveleket az alábbi címre kérjük beküldeni:

Balatonfüredi Napló Szerkesztősége, Polgármesteri Hivatal,

8230 Balatonfüred, Szent István tér 1., vagy

Füred Stúdió Kft., 8230 Balatonfüred, Kossuth u. 3.

e-mail: **bfn@furedtv.hu**

Lapunk a **www.furedtv.hu** és a **www.balatonfured.hu**

honlapon is olvasható.

Médiapartnereink:

Füred Stúdió Televíziós Kft.

Balaton Média és Információs Központ

SZÜLŐK FIGYELMÉBE! – A POLGÁRMESTERI HIVATAL FELHÍVÁSA

Balatonfüred város napközi otthonos óvodáiba a beiratkozás helye: Polgármesteri Hivatal „B” épület, I. emelet, kisterem.

A beiratkozás időpontja:

Március 9-10-11. (hétfő-kedd-szerda) 8.00-17.00 óráig.

Az óvodába az a gyermek vehető fel, aki harmadik életévét 2009. december 31-ig betölti.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 24. § (2) bekezdése értelmében:

a gyermek abban az évben, melyben az ötödik életévét betölti, az óvodai nevelési év első napjától kezdődően óvodai nevelés keretében folyó, iskolai életmódra felkészítő foglalkozásokon köteles részt venni.

A város óvodáiban a nyílt hét időpontja: március 2-től (hétfő) március 5-ig (csütörtök).

Balatonfüred város általános iskoláiban az első osztályba lépők beiratkozásának helye: Polgármesteri Hivatal „B” épület, I. emelet, kisterem.

A beiratkozás időpontja:

Április 7-8. (kedd-szerda) 8.00-17.00 óráig.

A pótbearatkozás időpontja:

Április 15. (szerda) 13.00-17.00 óráig.

A nyílt napok időpontja:

Bem József Ált. Isk.: március 31. (kedd) 8.00 órától.

Radnóti Miklós Ált. Isk.: április 1. (szerda) 7.50 órától.

Eötvös Loránd Ált. Isk.: április 2. (csütörtök) 7.45 órától.

Az érdeklődő szülők számára a tájékoztató szülői értekezletek időpontja:

Bem József Ált. Isk.: március 31. (kedd) 17.00 órától.

Radnóti Miklós Ált. Isk.: április 1. (szerda) 17.00 órától.

Eötvös Loránd Ált. Isk.: április 2. (csütörtök) 17.00 órától.

Levél az Olvasónak

Újra az örök kérdésről

Tengernyi írás született már a férfi-nő kapcsolatáról – és fog a jövőben is, mert ez az a kérdés, ami az emberiség kihalásáig foglalkoztatni fog bennünket. Vajon miért olyan örökös téma ez, miért kifogyhatatlan, miért jelent megoldhatatlan vagy megoldhatatlannak tűnő problémát, miért keseríti és édesíti az életünket reggeltől estig és estétől reggelig?

Azt gondolom, hogy ha egy probléma megoldhatatlan, akkor az valójában nem is létezik. Csak mi fújuk föl, ássuk elő újra és újra, hivatkozunk rá és gyártunk belőle könyvtári irodalmat, zenét, képzőművészeti alkotásokat.

Mindez azért jutott eszembe, mert én megtaláltam a helyzet kulcsát. No nem, mintha a zsebemben hordanám a bölcsek követét – másról van szó! Az emberiség évezredek óta maga előtt görgetett kérdésére egy még ma is élő, amerikai író igen frappáns választ adott. Az illetőt John Updike-nak hívják, jobbnál jobb regényeket és novellákat alkotott, 23 kötete áll a könyvespolcomon, kedvenc olvasmányaim. Ő az az ember, akinek végre sikerült tömören és egyértelműen – férfi-nézőpontból persze – megfogalmazni azt, hogy mi a női nem lényege. „A nő olyan kör, aminek a középpontja kicsit máshol van.”

Nem lehetnének hitelesek a fenti gondolatok, ha nem fűzném hozzá mindehhez egy személyes élményemet is. Párom a napi munkábajárás során 90 km-t autó-

zik, a kényszer nagy úr, de mindemellett szereti is, amivel foglalkozik, régi munkahelyének megszűnésével – a napi, otthoni robot mellett – vállalta ezt a fárasztó feladatot. Ezek a kilométerek persze igénybe veszik az autóját is. A benzin-fogyasztás mellett a műszaki állapotra is célszerű figyelni, ez a feladat jórészt már rám hárul. Nemrég érdeklődtem tőle, hogy mikor volt a motorban utoljára gyertyacsere, mert én nem emlékszem ilyesmire. Ő sem emlékezett. Nos, akkor rajta: úgy negyedórás munka, nem jár különösebben nagy költséggel, ugyanakkor sok bosszúságtól menekülhet meg az ember. Mindent pontosan megbeszéltünk, megvásároltam a gyertyákat, a cserére sajnos csak egy esti időpontot tudtunk összehozni. Hideg volt, szemerkélt az eső, a párom egy zseblámpával a kezében fagyoskodott mellettem, a szerszámok a felnyitott motorháztető alatt, a légszűrő dobozán egyensúlyoztak. Mindketten szeretünk volna mielőbb túllenni az egészen – ez persze némi türelmetlenséget is magában hordoz –, amikor az első, meglehetősen beszorult gyertya kioperálása közben a párom megszólalt: „A legutóbbi olajcserénél azt mondta a szerelő, hogy a gyertyák rendben vannak.” Döbbenet néztem rá: „És ezt csak most mondd?” – „Most jutott eszembe” – csicseregte kedvesen, és én hirtelen nem tudtam, hogy nevessek vagy sírjak? Arra gondoltam: én

az ő helyében már nem szóltam volna, hadd nyüzsödjön ez a buzgó mócsing teremtés koronája, higgye azt, hogy nélküle megáll az élet és a nap sem kel föl reggel. De ő szólt, pontosan azért, mert nő, mert ő másképp látja a világot, másképp értékeli a létezést, és ez az, amit mi, férfiak nem vagyunk képesek fölfogni és elfogadni.

Buta kérdés, hogy kinek van igaza, mert neki is, meg nekem is: mindkettőnknek megvannak a saját szempontjaink. Eszembe jut Karinthy Frigyes elhíresült megállapítása, hogy a nő és a férfi soha nem békélhet meg egymással, mert mindkettő mást akar: a nő férfit, a férfi meg nőt.

De épp ettől kerek a világ! Talán minden Kedves Olvasó találkozott már a manapság egyre ismertebbé váló, ősi, kínai szimbólummal: jin és jang. Egymás tökéletes ellentétei, de együtt egy kört alkotnak, teljes mértékben kiegészítve egymást, pótolva a hiányosságokat, kiegészítve a csorbulásokat, tompítva az éleket és elsimítva a hullámokat. Jin és jang, férfi és nő, külön-külön tökéletlenség, üresség, vágyakozás, türelmetlenség és alkalmatlanság. De együtt a létezés legtökéletesebb egységének a megjelenítése: a kör.

No igen, de vajon kinél van a középpontja?

Gaál Antal

NŐNAP

Pálffy Károly grafikája

Uraim,
lehet utánozni!

Balatonfüred Bécsben

Bemutakozás a Collegium Hungaricumban

A bécsi olasz kultúrintézet kezdeményezésére, abból az alkalmából, hogy Salvatore Quasimodo ötven éve vehette át a Nobel-díjat, több városban: júniusban Stokholmban, szeptemberben Balatonfüreden, októberben Moszkvában és elsőként a sorban március 2-án Bécsben rendeztek megemlékezést az olasz költő tiszteletére.

Az osztrák fővárosban Balatonfüred – mint a költő emléket őrző település – volt a vendége az ünnepségnek, amely délelőtt az olasz kultúrintézetben fotó- és dokumentumkiállítással, konferenciával vette kezdetét, majd délután a Collegium Hungaricumban Balatonfüreden bemutatkozásával folytatódott. Az olasz nagykövet, Massimo Spinetti jelenlétében az irodalmi kerekasztal-beszélgetésen eddig még nem publikált újdonságok hangzottak el Quasimodo Nobel-díjra történő jelöléséről. Enrico Tiozzo, a göteborgi egyetem professzora szerint Salvatore Quasimodoval megosztva még két olasz író jelöltek 1959-ben az irodalmi Nobel-díjra. A svéd akadémia-nak köszönhetően azonban eltekintettek a hármas Nobel-díjtól, és így lett Quasimodo a kitüntetett. Balatonfüred és Olaszország kapcsolatáról Szócs Géza költő, esztéta tartott kultúrtörténeti előadást, hangsúlyozva, hogy

Quasimodo és a város kapcsolatán túl, Fürednek testvérvárosa a délolasz Arpino is, amelyben szintén kultusza van a költészetnek. A Balatonfüreden 1961-ben gyógyuló és fát ültető költő tiszteletére az ez évben 17. alkalommal megrendezett Quasimodo költői versenyről, annak történetéről Cserép László osztályvezető tartott előadást.

A bécsi Collegium Hungaricumban Balatonfüred az oszt-

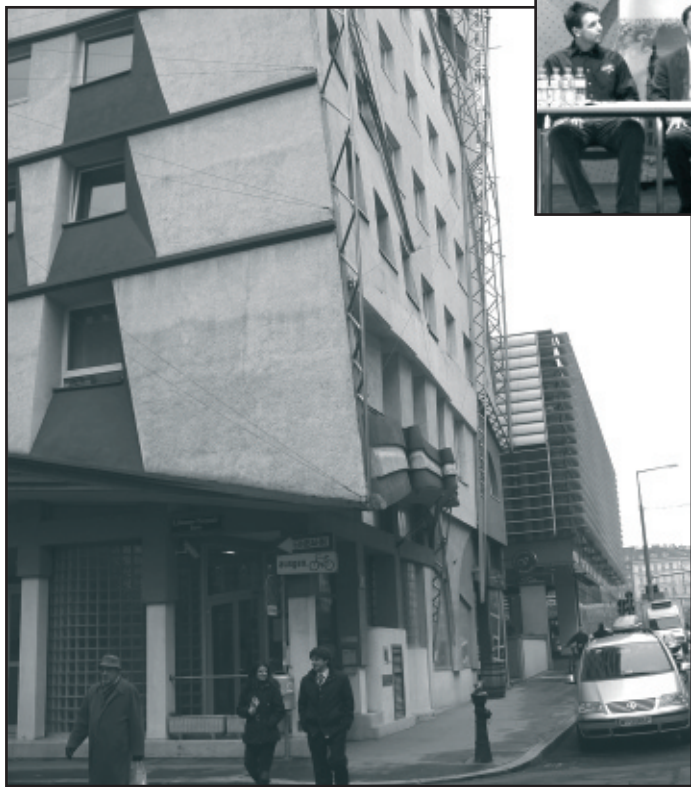
rák sajtónak, turisztikai szakembereknek mint igazi turista-paradicsom, nemcsak a már jól ismert nyári fürdőzős arcát mutatta, de fölvonultatta kulturális értékeit, hagyományörző rendezvényeit, fesztiváljait is. Dr. Fónagy Zoltán a magyar intézet igazgatója és Kovács Balázs a Magyar Turizmus Zrt.

külképviselőjének vezetője szerint a Magyarország annyira közel hozzád (Ungarn so nahe zu Dir) mondat mint turisztikai szlogen, különösen érvényes a Balatonra, Balatonfüredre. Itt az ideje, hogy az osztrákok mint egyéni uta-

zók újra felfedezzék Füredet, megismerkedjenek annak kulturális kínálatával is. Balatonfüred sokszínűségét, kulturális alapú városfejlesztését Cserép László és Babári Ernő németnyelv-tanár, idegenvezető mutatta be a Füred TV kisfilmjének segítségével, majd az Anna Grand Hotel részéről Jánosi György értékesítési igazgató, a Silver Resort Hotelből Bognár István menedzser és a Balatonfüredi Yacht Club részéről Kugler Nándor sportvezető ajánlotta a turisztikai szolgáltatásokat a füredi Punk és Kaczor-féle borok és a füredi hidegtálak kóstolója mellett.

Csorba Kata

A Collegium Hungaricum épülete az osztrák fővárosban. Jobbra fent: a turisztikai bemutakozó résztvevői

Germeringi hírek

Helga Puschmann, Peter Lassig és Thea Trummet a germeringi közgyűlésen a tiszteletbeli tagságot elismerő oklevéllel

Február 10-én a germeringi Magyar-Német Baráti Társaság tagsági gyűlésén a köszöntő után Lassig Péter, az egyesület elnöke számolt be az elmúlt évi egyesületi munkáról, majd Szanyiné Demuth Kerstin, az egyesület alelnöke ismertette az egyesület múlt évi kulturális tevékenységét.

Baráti Társaság megalakulásától szolgálta Balatonfüred és Germering között a testvérvárosi kapcsolatot. Puschmann Helgának pedig azért, mert ő tíz hosszú éven át vezette szívvel és lélekkel az egyesületet, és egyben a leghosszabb ideig volt elnöke a testvérvárosi egyesületnek.

Mind a két hölgy Lassig Péter

Szanyiné Demuth Kerstin, akit Germeringben Szanyi Kerstinnek hívnak, a 80-as években három évig élt Budapesten. A külkereskedelemben dolgozott, és letette a felsőfokú magyar nyelvvizsgát. Itt ismerte meg a férjét, akivel 1989-ben Münchenbe költözött. 2004 óta laknak Germeringben, így ismerkedett meg a Magyar-Német Baráti Társasággal, amelynek 2006 szeptembere óta az alelnöke. Magyarot tanít kezdőknek az esti népfőiskolán, ahol nagy öröme már nyolcan tanulják a nyelvünket.

Az egyesület vezetősége a közgyűlésen azzal a kérelemmel fordult a tagokhoz, hogy a terveknek megfelelően az egyesület két kiváló tagjának tiszteletbeli tagságot adományozzanak. Trummet Theának azért, mert a Magyar-Német

elnöktől oklevelet, Szanyiné Demuth Kerstint alelnöktől virágcsokrot kapott, aminek nagyon örültek. Szívélyes üdvözléssel: Szanyiné Demuth Kerstin Magyar-Német Baráti Társaság alelnöke

Új képzés Füreden

Rendészeti pályára előkészítő indul

Országos, megyei és városi szinten is jelentős létszámiánnyal küzd a rendőrség, nem kivétel ez alól a füredi kapitányság sem. A problémát toborzással és beiskolázásokkal próbálják orvosolni, tudtuk meg Füred rendőrkapitányától.

Anda György már korábban felvette a kapcsolatot a Széchenyi Ferenc Szakképző Iskola igazgatójával, *Szalay Tiborral* és együttműködését kérte egy újfajta képzés beindításához, a rendészeti fakultációs oktatáshoz. Ennek lényege, hogy a középiskolai képzés keretében felkészíti a 14-18 éves fiatalokat arra, hogy a későbbiekben akár rendészeti szakközépiskolában, akár a

Rendőrtiszti Főiskolán tanulhassanak tovább. A fakultáció célja az, hogy az ide jelentkező tanulóknak a pályaválasztási motivációját segítse elő. Szalay Tibor a Széchenyi igazgatója elmondta: a képzés tanterve megemelt óraszámot biztosít az idegen nyelv, informatika és a testnevelés számára. Az oktatás érettségi vizsgával zárul, a kötelező tárgyak mellett 2009-től választható tárgyként közép és emelt szinten is vizsgázni lehet belügyi rendészeti ismeretekből. Természetesen mind a rendészeti szakközépiskola, mind pedig a Rendőrtiszti Főiskola képzési rendszerében előnyt biztosít a fakultáción való részvétel. Az oktatást a Veszprém Megyei Közgyűlés és a Veszprém

rém Megyei Rendőr-főkapitányság is támogatja. A jelentkezés feltétele az egészségügyi alkalmasság. A felvételnél figyelembe veszik a 7-8. félév tanulmányi eredményeit, valamint a rendészeti pálya iránti elkötelezettséget. A 2009/2010-es tanévre szóló középfokú felvételi eljárás lehetőséget ad a tanulók számára, hogy 2009. március 19-20-án az általános iskolákban módosítsák jelentkezési szándékukat. Az általános iskolának 2009. március 23-ig kell a módosított tanulói adatlapokat továbbítani a felvételi központba. A jelentkezéssel kapcsolatosan az iskola honlapja, a www.szfszi.sulinet.hu bővebb információkat is tartalmaz.

Bambek

ÁLLÁSBÖRZE!

A Közép-dunántúli Regionális Munkaügyi Központ Balatonfüredi Kirendeltsége **2009. március 24-én (kedden) 9.00 órai kezdettel Állásbörzét rendez** a Községi Házban (8230 Balatonfüred, Kossuth L. u. 3.). A rendezvény célja, hogy találkozási lehetőséget biztosítson a munkahelyet kereső emberek és a munkahelyet kínáló munkáltatók részére.

Újabb nyertes pályázók

A KDOP keretében tavaly meghirdetett pályázatok közül az idegenforgalmi és turisztikai fejlesztéseket elősegítő pályázati konstrukció volt a legkeresettebb, legnépszerűbb a vállalkozók illetve a szállodatulajdonosok körében. Ezen pályázati kiírás keretösszege 2 555 078 591 forint volt – mondta a Közép-dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács elnöke sajtótájékoztatóján, a balatonfüredi Anna Grand Hotelben.

Tavaly 48, összesen hat és fél milliárd forint igényű pályázat érkezett az idegenforgalmi és turisztikai fejlesztésekre meghirdetett Szálláshelyek és a turisztikai termékkínálat értékét növelő egyéb szolgáltatások infrastrukturális és minőségi fejlesztése című uniós pályázatra. A pályázók közül 13-an jutottak vissza nem térítendő európai uniós forráshoz, összesen 2 354 598 708 Ft értékben. A nyertes pályázók közül hét Veszprém megyéből, három – három Fejér illetve Komárom-Esztergom megyéből került ki – foglalta össze Pál Béla a Közép-Dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács elnöke a füredi sajtótájékoztatón. A támogatás mértéke új szálláshely létesítése esetén 30, meglévő szálláshely fejlesztése esetén pedig 40 százalékos volt. Az igényelt támogatás összege kereskedelmi szálláshelyfejlesztés esetén minimum 10, maximum 500 millió forint; turisztikai szolgál-

Két milliárd 354 millió forintos vissza nem térítendő támogatást ítélték oda 13 pályázónak a közép-dunántúli régióban, a fennmaradó 200 millió forintot a következő pályázathoz csatolják

tatás-fejlesztés esetén minimum 10, maximum 200 millió Ft lehetett.

Ipoly Szálló, és az Annagora Hotel beruházója a Masped csoport is, de mellettük több

már a Balaton Fejlesztési Tanács elnöke mondta. *Suchman Tamás* szerint lehetséges,

A 383 millió Ft-ba kerülő műemléki Ipoly szálló felújítására 115 milliót nyert az Ipoly Szálló Kft., az 500 millió Ft-ba kerülő Hotel Annagora építésére 140 millió Ft-ot nyert a Masped Zrt.

A KDRFT elnöke hangsúlyozta: az elnyert támogatással csak Veszprém megyében mintegy 400 férőhely felújítására kerülhet sor, de a forrásból új szálláshelyeket is létesítenek. A hét Veszprém megyei nyertes között van a balatonfüredi

Balaton-parti szálláshely is uniós forráshoz jutott. Az idegenforgalom az a terület, ahol a beruházások viszonylag gyorsan, és biztosan megtérülnek, így e terület fejlesztésére kell nagy figyelmet fordítanunk, főleg most, válság idején – ezt

hogy a Balatonon megmarad a tavalyi látogatottság, de ezen túlmenően az a cél, hogy az idegenforgalom tíz, vagy akár annál nagyobb százalékkal részesüljön a GDP-ből.

Csorba

Jubileumi rendezvény

Immár 30. alkalommal rendezte meg a Pelsovin Trade Bt. a szőlészek-borászok hagyományos téli továbbképző tanfolyamát.

Müller István ügyvezető igazgató köszöntőjében visszatekintett a kezdetekre, amikor is 1978-ban az Aszfőn működő Badacsonyi Szőlő- és Bortermelők Egyesülése szükségét érezte, hogy a szőlészek-borászok szakmai rendezvény keretében kapjanak tájékoztatást a legújabb ismeretekről, agrárpolitikai kérdésekről. Időközben, nemcsak harminc év telt el, de sok minden megváltozott, különösen a rendszer-váltást követően. Az igény azonban megmaradt, szükség van a szakmai továbbképzésekre, az információ cserére, a szakemberek találkozájára. Ezúttal, a jubileumhoz méltó környezet, a Balatonfüred reformkori városközpontjában található négycsillagos Anna Grand Hotel várta az érdeklődőket. *Dr. Bóka István* Balatonfüred polgármestere köszöntőjét *Lasztovicza Jenő* országgyűlési képviselő, a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke megnyitja követte. Mint szakmai pályafutása előtt gyakorló borász – elmondta, bár az elmúlt időszak alatt a Balatoni Borrégióban minőségileg óriási fej-

lődés következett be, büszkék lehetünk borainkra, szomorú a szőlőterületek csökkenése, mert míg egyetemista korában még több mint 200 ezer hektár szőlőültetvény volt Magyarországon, mára ez a terület 70 ezer hektárra csökkent. A területcsökkenés sajnálatosan kihat a foglalkoztatásra, valamint a természeti táj megőrzésére, illetve meg nem őrzésére is. Izgalmas volt a Merre tovább magyar gazdaság? téma. Az előadók a legilletékesebbek, *dr. Parragh László*, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, valamint *dr. Kovács Árpád* az Állami Számvevőszék elnöke. Mindketten nagyon jó diagnózist adtak a magyar gazdaság állapotáról, de a megoldásokra igazi receptet nem tudtak felírni. *Horváth Csaba* a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa főtítkára a Merre tovább magyar borgazdaság? című vitaindító előadásában szólt a Janus arcú borágazatról, amely kívülről dinamikus fejlődésről, nemzetközi sikerekről szól, viszont belülről túlszabályozottságtól, alacsony jövedelmezőségtől, megosztottságtól és versenyképtelenségtől szenved. A borosgazdák védtelenek az egyre nagyobb mennyiségben piacra kerülő import borokkal szemben. Következmény a tovább csökkenő ültetvényfelület, valamint az ágazatban

dolgozók tovább fogyó létszáma. 2007-ben még 130 ezer hegyközségi tagot regisztráltak, mára létszámuk 90 ezer főnél is kevesebb. A találkozón egyebek mellett szó esett a piaci problémákról, a versenyképesség helyreállításáról, az ágazatot támogató intézményrendszer hiányáról, a kifogásolható szabályozásról, hatósági tevékenységről és minősítési rendszerről, a drasztikusan magas hatósági díjakról. Az előadók felháborítónak nevezték a rendkívül szigorú, helikopteres munkaügyi ellenőrzéseket. Példaként említették meg, hogy a legapróbb adminisztrációs hibákért százezres nagyságrendben szabnak ki bírságokat, a szüretnél a gazdaságokban nem segíthetnek a hozzátartozók, a szomszédok és a barátok. Örömteli pillanat volt a Magyar Bor Akadémia által megválasztott Év Bortermelőjének, *Konyári János*nak a bemutatkozása. Emellett már hagyomány a tanfolyami borverseny, amelyen idén a zsűri 39 bort (8 arany-, 16 ezüst- és 9 bronzérem) bíralt el. Nagy tetszést aratott a tanfolyam egész ideje alatt megtekinthető A szőlő és bor fotókiállítás, és a szakmai tanulmányút Ausztia legmodernebb pincészetébe, a traudorfi impozáns Esterházy Pincébe. **dr. Fülöp Lajos**

A Balaton-felvidékért

Az Éltető Balaton-felvidékért Egyesületet tavaly augusztusban jegyezte be a Veszprém Megyei Bíróság. Az Egyesület a Balaton-felvidék hatvan településén látja el az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programmal kapcsolatos vidékfejlesztési tevékenységeket.

– Az Éltető Balaton-felvidékért Egyesület tavaly októberre óta, három térségi irodában dolgozik, Sümegen, Kapolcson és Balatoncsicsón – válaszolja kérdésemre *Szabados Zsuzsanna*, a FAMULUS Sümeg Kistérségért Egyesület elnöke. Feladatunk, hogy az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program jogcímrendeleteiről tájékoztassuk a projekt-tulajdonosokat, segítsük összeállítani kérelmeiket. A csoport együttműködik a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériummal, és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatallal.

– **Négy témakörben lehet vissza nem térítendő támogatást igényelni. Melyek lennének ezek?**

– Május 1-től a hónap végéig lehet a kedvezményeket igénybe venni. Falumegújítás és – fejlesztésre (épületek, kis léptékű infrastruktúra, piac, játszótér), vidéki örökség megőrzésére (épületek, természeti történelmi tájkép, környezeti tudatosság), turisztikai tevékenységek ösztönzésére (falusi turizmus, ifjúsági turizmus, agro- és ökoturisztikai szolgáltatások) valamint vállalkozásfejlesztésekre (mikrovállalko-

zások létrehozása, működők fejlesztése) ad lehetőséget a program. A támogatások mértéke önkormányzatok és nonprofit szervezetek esetében igen magas, 80-100 százalékos, míg vállalkozóknál ez 60-65 százalékos

– **A gazdasági recesszió mennyiben érinti a Leader programot?**

– A gazdasági válság hatására nem egyformán reagálnak az ügyfelek. Többen gondolják úgy, hogy pont ebben a helyzetben van szükség a vissza nem térítendő támogatásra és igyekeznek kihasználni a lehetőségeket. Vannak viszont, akik a kezdeti lelkesedést követően visszalépnek, mert nem merik vállalni a kötelező támogatási feltételeket, az előfinanszírozást.

– **Milyen elért eredményekre büszkék?**

– Leginkább a civil-, köz- és vállalkozói szférák közötti együttműködésre. A kérelmek beadása terén kézzel fogható, számszerű eredményekről még nem lehet nyilatkozni, de az előzetes felmérések alapján látszik, hogy komoly az érdeklődés, nagy a pályázói kedv, mintegy száz kérelem elkészítése van folyamatban a Balaton-felvidéken. Attól függetlenül, hogy a program kezdeti szakaszban van, már érezhető, kialakultak együttműködések. A vidékfejlesztési program eredményességének egyik legnagyobb fokmérője pedig pontosan ezeknek a partnerségi kapcsolatoknak a kialakítása.

Szendi Péter

Lapdacsock a gondok ellen

Avagy hogyan mulattak az 1800-as években

Először is a régi farsangok idején mindig hó volt. Havas volt a kocsis cilindre. Piros futószőnyeget terítették a hintótól a kapuig, hogy át ne ázzék a hölgyek kényes atlaszcipője.

val, vagy inkább azzal, aki őt választotta. Nem csoda hát, hogy mikor eljött a farsang, a báli szezon „utolsó lehetősége”, felbolydult a város. „Szép válogatásban vannak fehér és színes báli ruhák bordu-

kölnivizek legidősebb szűrnőke bátor a t. közönségnek bizalmas tisztelettel jelenteni valódi kölnivízének rakhe-lyét. A nagyteremben Morelli Ferenc úr igazgatja zenekarát és különösen e bálra falusi modorban szerzett legújabb keringőjét e cím alatt: Lapdacsock a gondok ellen. A kisebb teremben a hangászbanda felváltva a legkedveltebb nemzeti táncokat, csárdásokat valamint francia négyeseket és keringőket adja elő. A beléptidő mindössze 1 pengő forint.” – csalogattak a korabeli hirdetések.

Amikor két frakkos-klakkos-lakkos báli rendező ünnepélyesen meghívta a leányos családot az elitbálra, a mama és a leány szaladtak megvarratni az ezerfodró tarlatánruhát – az első bálra fehérret, a többire halványrózsaszínűt vagy nefelejcskéket –, a fehér báli cipőt, és házhoz rendelték a frizurák művészt, aki mindenho-va kocsin járt, mégis alig bírt eleget tenni a tömédek frizura fölépítésének. A papa kifizette a számlákat és előkerítette a város öreg landauereinek egyik díszpéldányát, mert az abroncsos, fodros-bodros ruhacsodákat csak ezekbe lehetett beprésmelni. Az előcsarnokban kiválasztott gavallérok vezették fel a mamát és a

Mindenki jelmezen a Művészfarsangon

Fotó: Gazsi József

A kertész pár, a bajor fiú és a fekete macska tánca

Fotó: Gazsi József

Ahogy az 1800-as évekbe-ly leírásokat, tudósításokat olvasgatom, úgy képzelem akkor valahogy szebb volt a farsang, több volt a romantika. Szinte látom magam előtt az akkori idők nőideálját: a telt vállú, karcsú – ám ahol illik, mégis telt idomú – lánykakat. Ott állnak a bálteremben, hajuk hullámaiban virág, nyakukon keskeny szalag, apró ékszer. Szívük tele izgalom-mal, hiszen itt és most kell rá-találniuk jövődöbelijükre. Jaj annak, aki pártában marad!

Korán fölverték őket az „el-adók” sorába. Alig csepere-dett föl tizenégy évesnek, már hosszú ruhát kapott a zsen-ge hajadon és „fiatal hölgy” lett belőle. Sokat báloztak, de nem sokáig. Ezek a lányok a szerelmet keresték a bálon, a házasságot, egész életüknek a megoldását. Az akkori „bon-

A Reformkori Hagyományőrzők palotást táncolnak a Polgári Bálon

Farsangi fúvóskoncert a Balaton Szabadidő Központban

ton” azt parancsolta, hogy a jól nevelt fiatal hölgy legkésőbb tizennyolc éves korában oltár elé lépjen a választottjá-

rakkal és azok nélkül, úgy-szintén azokhoz illő báli echar-pe-ok, köpenyekkel együtt. Farina Ferenc Mária, a valódi

leányt, és egyben át is adták a hölgyeknek a táncrendet. Benn a teremben mindjárt meg-kezdődött a hölgynek egy-egy

mély tisztelettel meghajoltak előttük.

Egy korabeli beszámoló kü-lönös lelkesedéssel emlékezik meg a Nemzeti Kaszinó 1838-as álörccás táncmulatságáról. Első ritkaságnak mondja, hogy jelmezen, álarc nélkül jelentek meg rajta főrendűek és úrasszonyok. Különösen szép jelmeze volt a tudósító szerint gróf Károlyi Györgyné Zichy Karolinának, aki XV. La-jos kora szerinti Pompadour-köntösben – fehér atlaszruha, túlltunika, hajporos fűrtök, fehé-r barett – elragadólag nézett ki. A különösen sikeresek kö-zött említik az 1840. január 25-én, Bácskában az ottani nő-egyesület által rendezett táncvi-galmat is: „fél tízkor már díszes koszorúban ötszázki-lencvenhat mulatozót számlálá-nak, 2000 sorslap váltott, s éjjélkor volt a nagy lutrihú-zás, mikor is a közönség csi-nos műdarabokat nyert”.

Tarnai Katalin

Átváltozás

Farsang idején egyre gyakrabban fölmerül bennem a kérdés: vajon melyik az igazi énünk? Az, amelybe a környeze-tünk – úgy mond – belekényszerít bennünket, amikor a szá-bályokhoz, előírásokhoz, elvárásokhoz kell igazodnunk, ho-lott legtöbbször a pokolba kívánjuk őket, vagy amikor ma-gunk dönthetjük el, hogy kik és mik vagyunk? Amikor szabadon szárnyalhat a fantáziánk, és a hétköznapi, meg-gyötört arcunk helyett végre fölölthetjük – még ha csak egyetlen napra, egyetlen estére is – a magunk választotta, csillogó-villogó vagy épp szakadt-piszkos jelmezt. Mikor játszunk szerepet, mikor hazudunk a világnak? Amikor görcs, fejfájás vagy kezdődő gyomorfekély árán, hatalmas erőfeszítések közepette akkor is mosolygunk (vagy inkább vicsorgunk) az undok és kibírhatatlan főnökre, ügyfélre vagy munkatársra, amikor a legszívesebben az arcukba üvölnénk, és melegebb vidékre küldenénk őket, vagy ami-akor – magunkra öltve farsangi jelmeziünket – végre úgy vi-selkedhetünk, ahogy azt elterveztük, ahogy kitaláltuk, ahogy készültünk rá gyakran hónapokon keresztül. Amikor fölszabadít bennünket az a tudat, hogy most nincs elvárás velünk szemben, most senki nem akar tőlünk semmit, végre szabadon, a saját elhatározásunk vagy álmaink szerint játszhatunk. Elbújunk egy álarc mögé – közben eszünkbe jut, mennyire szerettünk gyerekként bújócskázni –, s ez rö-gtön olyan, mintha egy másik világba kerültünk volna. És ez így is van - ha így gondoljuk. Mint a mesebeli királyfi, ami-akor átbuszkázik a fején, s azzá változik, amivé akar.

Melyik az igazi énünk? A farsang múlt idején az álarc mö-gé bújt, csintalan és játékos, vagy az a másik? Furcsa világ ez. Azt gondoljuk, csak az az igazi, ami látszik. Az a valósá-gos, ami megfogható, ami birtokolható, amiből azt csiná-lok, amit pillanatnyi szeszélyem diktál, hogy másnap, másképp ébredve eldobjam az egészet. Már gyermekkorunk-ban belénk verik a racionalitást (pedig akkor hogy tiltako-zunk ellene, ugye?), az anyagiasságot, a materiális dolgok tiszteletét, a körülöttünk lévő világ ember alkotta merev szá-bályait. És csak ilyenkor, farsang idején döbbenünk rá, hogy valójában milyen hazug világban élünk: amikor egy furcsa játék, egy hagyomány lehetőséget ad arra, hogy rö-vid időre kibújunk a bőrünkéből, és mássá változunk. És meglepődve vesszük észre, hogy ebben a másik világban na-gyon jól érezzük magunkat. Meglepődve vesszük észre, hogy ez az, amit folytonosan keresünk, csak máskor nem merjük fölállalni. Ez az igazi: amikor bohóc, királyné, tün-dér, boszorkány, kísértet vagy koldus-ruhába öltözhetünk, s úgy viselkedhetünk, ahogy máskor soha. Valami fölszakad, valami elindul bennünk, valami elszabadul és száguld egye-nesen a végtelenbe. Ha találkozunk valakivel, nem tudjuk, ki bújt el a szembejövő álarc mögé, de ez egyáltalán nem is fontos. Bármilyen legyen is, feltétel nélkül el tudjuk fogadni, és örülünk neki. Együtt örülünk. Lehet-e ennél bármi is több a létezésünk során?

Melyik az igazi énünk? Ha máskor nem, legalább így far-sang táján gondolkozzunk el ezen! És ne ijedjünk meg at-tól, amire rádöbbenünk! Ne szégyelljük, hogy – sajnos csak rövid időre - újra boldog, felelőtlen gyermekké lehetünk, és újra játszhatjuk azt, amire ott a lelkünk mélyén, titkon annyira vágyakoztunk.

Gaál Antal

„Krisztus követségében járok”

Beszélgetés életről, halálról, hitvallásról Gyűrű Géza pápai preláttal

Gyűrű Géza pápai prelátnak, nagyprépostnak, a veszprémi főegyházmegye általános érseki helynökének, 25 éve lelkipásztora, vezetője a balatonfüredi római katolikus keresztény hitközösségének. A hívek által mélyen tisztelt és szeretett atyával beszélgettünk az évforduló alkalmából.

– Mi vezérelte a papi hivatás felé, hol gyakorolta először Balatonfüredre érkezett?

– Sokan kérdezték már tőlem és igazából nem tudom megfogalmazni: egyszerűen csak nem tudtam más lenni. Egy napon, amikor édesapám segített az iskolába járáshoz a csomagok hordásában a mintegy hét kilométerre fekvő állomáshoz, megkérdezte tőlem: – Fiam, mi lesz érettségi után? Én azt feleltem: szeretnék elmenni papnak. Erre mindketten megálltunk. És jól emlékszem édesapám szavaira: Nagygyörgy jól gondold meg, ha olyan pap leszel, amilyennek lenni kell, akkor mi leszünk a legboldogabbak édesanyáddal, de ha olyan, nem tudnál olyan lenni, akkor ne menj el. Szerzetes iskolába jártam a piaristákhoz, tanulmányaimat Veszprémben, Pécsen, Esztergomban végeztem. 1955-ben Veszprémben szentelték pappá. Végigkísért az életem, hogy kiváló országos tekintélyű tanáraink nagyszerű emberek voltak. Zalamere nyén, Sümegen, és Nagykanizsán káplán voltam, majd Zalaszentivánon plébános, ezután került Balatonfüredre, ahová sorsom vezért.

– Mennyiben volt más akkor a hitélet a városban?

– Amikor 1984 januárjában idekerültem, hála Istennek nem kellett kezdenem, mert jó elődök voltak: a stafétát csak át kellett vennem és továbbvinni az elkezdett munkát. Igaz volt sok minden bepótolni való. Hosszú időn keresztül az előző társadalmi rendszer ugyanis határozottan tiltotta a vallásos nevelést és a keresztény élet gyakorlását. Azt sugallták az embereknek, nagyon jól meg vagyunk Krisztus nélkül. Ezért nagyon sok embernek elmaradt a kapcsolata a Jóistennel. Így, amióta itt vagyok, közel 600 felnőttet készítettem elő keresztre, elsőáldozásra, bérmentésre, akiknek úgy érzem sikerült átadni Jóisten üzenetéből. S talán ezzel a tanítással a családok része is lettem.

– A Plébános úr ott van a születésnél, házasságkötésnél, betegágyaknál és végső utunknál is.

– 1400 keresztelezés 2000 Temetés és 700 esketés, több száz elsőáldozásra bérmentésre való felkészítés az elmúlt 25 év statisztikája. A város lakosságának több mint fele vallja magát katolikus kereszténynek. A számok mögött családok vannak, sok-sok igen kedves hívő. Ma már örömmel tölt el, hogy olyan fiatal párokat esketek, akiket annak idején én kereszteltem. A házasságkötést a római katolikus keresztény hit szerint egy hosszú komoly felkészülési időszak előzi meg. Itt kapcsolunk nem ér véget, a párokat mindig úgy engedem el: ajtómat továbbra is nyitva áll!

– A 13 ezer lakosból hét-ezeren vallják magukat katolikus kereszténynek, kérdés, hogy a hitüket gyakorolják-e.

Gyűrű Géza plébános úr 25 éve Zalaszentivánról került Füredre

A keresztény értékrend ad tartást a mindennapokban?

– Kétségtelenül a keresztény értékrend gyakorlása megáltszik egész Füred hangulatán. Lelkipásztorként nekem olyan örömet jelent, ha híveinkre tekintek, mint egy szülőnek, ha sikerül a családjával foglalkozni, ha jó gyermekei vannak, szorgalmasak, becsületesek, tisztességesek és az életben megállják a helyüket. Igazából ember sem tud lenni az ember Isten nélkül. Fontos, hogy segítsék egymást az emberek, becsüljék meg az időseket. Ne legyenek széthúzások. Ha értik és követik Krisztus tanításait, rátalálnak a helyes útra.

– Mit jelent a Krisztussal egyesített élet?

– Tulajdonképpen azt,

amit jelmondatomnak tartottam Szent Pálnak a Korinthusiakhoz írt leveléből. „Krisztus követségében járunk” – ha valakinek, akkor a papnak is ez kell, hogy meghatározza az életét: Bármit csinál, akkor is kell, hogy Krisztus követségében tegye – ez adja meg az állandó készséget, hogy rendelkezésére tudjon állni minden hozzáfutó embernek, vagy segíteni tudjon, ahol szükség van rá. Tudjon a rábízottakkal együtt örülni és sírni a sírókkal. A másik, ami egy papnak nagy és szent küldetése: az ember mindig ember és az embertől nem idegen a bűn sem. Megmutatni azt, hogy nem kell elpusztulniuk a bűnben bármit is követtek el, de visszaút az igazi bűnbánatban mégis

csak van. Lelket önteni az emberekbe és azt mondani: kérem tessék talpra állni, megfogni a Jóisten kezét, és meglátják sikerülni fog. Az elmúlt évtizedekben kitárták a kapukat a bűnök és a bűnözés előtt, utána maradt egy megsértett, bűnre kárhoztatott ember.

– A majd húsz megjelent könyve mögött nem minden-napi ismeretanyag áll.

– Elsősorban pap társaimnak nyújtom át a kötetekben azokat az ismereteket, tapasztalatokat, amelyekre évek során szert tettem, szentbeszédeim anyagaival, idézetekkel segítem munkájukat. A könyveken keresztül, elmélkedésekkel vasárnapi olvasmányokról, szentleckékről, evangéliumról, gondolatébresztő kérdésekkel szélesebb körben tudom gyakorolni lelkipásztori tevékenységemet.

– Szentbeszédeiben mindenkinél van egy személyes üzenet egy gondolat, ami elmélkedésre késztet. A szavaknak súlya van és a mondatok bölcsességé formálódnak – ami minden bizonyára alapos felkészülést igényel.

– Túlzás nélkül állíthatom, hogy a szentbeszédekre való felkészülés időigényes. Segítségemre van az évek során összegyűjtött ládára való különféle jegyzet, olvasmány. Aktualizálva, életszerűnek, életközelinek kell lennie. Nem hallgathatja el az ember esetlegesen a rosszat vagy a hibát. Sokszor nem ledorongolni szeretném az embereket, éppen azt kell mondani, hogy itt meg kell állni és vissza kell térni a Jóistenhez.

– A harangszóra mindhárom szépen felújított temp-

lomba sokan térnek be imádkozni.

– A lelki szolgálat mellett természetesen az épületekkel is törődni kell. A templomok olyanok legyenek, hogy első-sorban a Jóisten dicséretére szolgáljanak, azonban embereknek is jól kell érezniük magukat, ha bejönnek. Mindhárom templomot sikerült felújítani. Szokták kérdezni tőlem, mikor tatarozták a templomokat, a válaszom mindig: valahol, valamit mindig rendbe kell hozni, folyamatosan van teendőnk az állagmegóvást illetően. Hála a jó Istennek híveink nagyon összetartóak, örömmel vettek részt ezekben a munkálatokban is. Több nagyon jó segítséget tudhatok magam mellett, akikre mindig számíthatok, tevékenységem minden területén.

– 2009 márciusában milyen lelki municiót tudna adni az embereknek?

– Válságos időszakban élünk, az ország gazdasági, morális problémákkal telített. A világi életben egyre jellemzőbb a széthúzás. A munkanélküliség robbanásszerűen emelkedő száma, napi megélhetési gondok gyűrűznek be a családokba, ránehezednek az emberekre. Ezért sok embertársunk lehangoltságban, reménytelenségben él. Az egész történelmünkben mindig voltak tévedések és gyarlóságok, magasság és mélység. Ne veszítsük el a kedvünket, ne legyünk reménytelenek, a történelem kétezer éve alatt megőrizte Krisztus országát, a pokol hatalma nem vehet rajtunk erőt, ha minél többen fogjuk meg a Jóisten kezét.

Kis Virág

Ételszobrászat valóban elsőfokon

Aranyérmes és különdíjas Szíjártó Balázs balatonfüredi mesterszakács

A Magyar Gasztronómiai Szövetség február 14-én, Tatán rendezte meg a hagyományos Farsang-kupát, amelyen a balatonfüredi Szíjártó Balázs mesterszakács, az Anna Grand Hotel séf-helyettese hidegkonyhai artizánként aranyérmet szerzett. Ezen kívül összpontozásban maximális pontszámmal elnyerte a Magyar Gasztronómiai Szövetség különdíját, az abszolút kategória győztes címet is.

Az országos versenyt a Magyar Gasztronómiai Szövetség hirdette meg, nevezni több kategóriában lehetett, mint díszterítés, hidegkonyha, szakács, cukrász és pék munkák, illetve artizán. Az artizán – zöldség-, gyümölcs-, ételszobrászat – csoportban 25 versenyző indult, az én művem a Táncoló szerelem címet viselte, kicsit a Valen-

Szíjártó Balázs mesterszakács az ételszobrászatban aranyérmet szerzett

Táncoló szerelem: Balázs különdíjas tökszobrai már-már művészi szinten

tin-naphoz kapcsolódva – mesélt az újdonsült aranyérmes mesterszakács. Sütőtökből faragtam öt táncospárt különféle pozitúrában. Ez volt a vizsgamunkám is egyben, nagyon meglepődtem és örültem, amikor a vizsgaoklevél átadás után újra a színpadra szólítottak. Külön öröm volt

számomra, hogy a nívós versenyen, ami egyben kiállítás is volt, nagynevű olimpiakonokkal együtt vehettem részt. Ezúton is köszönöm az Anna Grand Hotel tulajdonosának és a vezetőségnek a támogatást, hogy ezt a szép eredményt elérhettem.

Szíjártó Balázs 2007 végén

kezdt az ételszobrászattal foglalkozni. Saját bevallása szerint véletlenül csöppent bele, egy rendezvény kapcsán egykori tanára kérdezte tőle, nincs-e kedve hozzá. Aztán egyre jobban belemerült, Tanács Attila világbajnok, Európa-bajnok, olimpiai bajnok ételszobrász iskolájában tanult. Az alaptanfolyamon főként a virágkészítést sajátította el, most pedig a figurális, háromdimenziós tanfolyamot végezte el. Az értékelést nemzetközileg is elismert, magas szaktudással rendelkező, hazai zsűritagok végeztek, élükön Varga Károly elnökkel, a szakma legnevesebb ételszobrászával. A zsűri elnöke biztató szavakat mondott az aranyérmes fiatalembernek, úgyhogy a következő állomás a luxemburgi világverseny lesz, ahol reményeink szerint újra hallhatunk majd Szíjártó Balázsról.

Szűcs Zsuzsanna

Képviselő staféta: dr. Nagy Gábor

A Balatonfüredi Napló sorozatában önkormányzati képviselőket kérdezzük munkájukról, életükről, akik azután tovább kérdezve választják ki a következő interjú alanyát. Előző számunkban (2009. január, 7. oldal) Molnár Judit kérdezte dr. Nagy Gábort arról, milyen kihívást jelent neki a maratoni, 42 kilométeres táv, és mikor futja legközelebb?

– 21 éve kaptam rá a futásra, volt némi súlyproblémám és a diéta mellett a mozgásnak ezt a formáját találtam a legegyszerűbbnek és célravezetőbbnek. Nem egy időigényes sport, csak fel kell venni a futócipőt, egy jót szaladni, zuhanyozni és mehet az élet tovább. Pár száz méterrel kezdtem, meg jó sok fulladással és két év alatt jutottam el a félmaraton távig, 92-ben az első maratont futottam. Ma már szenvedélyemmé vált a futás, heti 50-60 kilométert futok még a téli időszakban is, versenyeire készülve ennek akár a kétszeresét. Köztudott, hogy az intenzív sport endorfinokat szabadít fel, ami a szervezet természetes „kábitószere”, tehát ettől valóban függővé lehet válni.

Névjegy

Dr. Nagy Gábor egyetemi tanulmányait befejezve Budapestről 1984-ben került a füredi szívkórházba, ahol 13 évig dolgozott. 1997 óta háziorvos. Felesége radiológus szakorvos, fiúk most érettségizik. Alapítója, elnöke a ma már ötvenfős Füredi Szív Egyesületnek, amelynek a szív-érrendszeri rehabilitáció és a betegségmegelőzés a célja. Az ÁNTSZ szakfelügyelő főorvosa, a Szívkórház Felügyelő Tanácsának elnöke és a Semmelweis Egyetem oktató háziorvosa. Szabadidejében a futás mellett hegyikerékpározik, szívesen hallgat klasszikus vagy dzsessz zenét. Hobbija még a társastánc, féltve nagy lelkesedéssel salsáznai tanul Veszprémben.

– **Hol van a holtpont egy maratoni távon?**

– Teljesen változó, mert nagyon sok függ az ember lelkiállapotától. Az a legfontosabb, hogy higgyünk önmagunkban, higgyük el hogy, le tudjuk győzni a távot. Ha körbenézünk a világban láthatjuk, hogy emberek hihetetlen teljesítményekre képesek, például még sivatagban is le tudnak futni 300 kilométert. Ma már büszkén mondhatom, hogy a maratoni távon nekem sincs holtpontom, de korábban előfordult, hogy a 28. kilométernél azt éreztem, nem tudom felemelni a lábam.

– **Hány maratont futott már?**

– Először csak a budapesti maratontokra jártam el, majd, megismerkedtem egy kollégámmal, aki rávett, hogy járjunk nemzetközi versenyekre is, így összekapcsolódott a két hobbim: a futás és az utazás. Évek óta tavasszal és ősszel futok 1-1 nemzetközi maratont. Voltam Párizsban, Brüsszelben, Berlinben, Prágában, teljesítettem a bécsi, bostoni, davisai maratont. Válaszolva Molnár Judit kérdésére, legközelebb április 20-án újra Bostonba utazom. Időközben alakult egy futóegyesületünk.

Csapatban az elmúlt évben kétszer körül futottuk a Balatont, elfutottunk Bécsből Budapestre majd alig három napos pihenő után lefutottam Ljubljanában is a 42195 métert. Ha belegondolok, eddig közel kétszer futottam körbe a Földet.

– **Ehhez az extrém teljesítményhez mit szól mint kardiológus-belgyógyász orvos?**

– Mindenképpen jól fel kell mérni az embernek saját egészségi állapotát, a tragédiák abból fakadnak, ha ez nem történik meg. A hosszútávutazás ugyanolyan, mint a többi versenysport. A szív-érrendszer szempontjából ez a fajta dinamikus mozgás kifejezetten előnyös, ellentétben a statikai erőfeszítésekkel, például az erőemelés, testépítés, ami emeli a vérnyomást és az erek ellenállását. Ha megfelelő cipőben futunk, akkor az ízületi kopás sem fokozottabb, mint azoknál, akik nem sportolnak semmit. A rendszeres mozgás ráadásul csonttömeg növelő, így kevésbé fenyeget a csonttritkulás is. Meggyőződésem, hogy a rendszeres mozgásnak is köszönhetem immunitásomat. Bár rendszeresen napon-ta találkozom most az influenza szezonban negyven-öt-

Dr. Nagy Gábor eddig közel kétszer futotta körbe a Földet

tem részt. A körülményekről csak annyit, hogy több napot lepratelepen is dolgoztam. Ezen az úton szellemileg és lelkileg is sokat épültem. Át kellett gondolnom az európai anyagi, globalizált életünket. Láttam, hogy az ott többnyire mély nyomorban élő emberek sokkal teljesebb és boldogabb életet élnek, mint mi.

– **Van-e a magyar egészségügyben is szélsőség, ha nem is akkora, mint Indiában, ahol egyszerre van jelen a legmagasabb szintű kardiológia és a falusi szegény rendelő?**

– Rendkívül nagy az esélyegyenlőtlenség a magyar egészségügyben is, ha nem is úgy, mint Indiában. Nem mind-

egy, hogy valaki egy pesti belvárosi kerületbe, a Dunántúlra vagy Szabolcsba születik, ahol az alapellátás sem megoldott, mert vidéken háromszáz betöltetlen háziorvosi praxis van jelenleg is. Mint gyakorló orvos, én egyet értettem a kormány egészségügyi reformjában kitűzött célokkal, melyek megvalósulása az egyenlőbb egészségügyi ellátást eredményezhette volna. Elfogadom azonban, hogy a végrehajtásban számos zavar, kapkodás történt. Ennek ellenére sajnálom, hogy egy olyan népszavazás állította le az egészségügy további átalakítását, ami nem is az egészségügyi ellátásról, a vizitdíjről szólt, hanem egy politikai hatalmi harc eszköze

volt. Ennek a népszavazásnak a legnagyobb vesztese a magyar egészségügy lett.

– **Második alkalommal városi képviselő, miért érdeklí ennyire a közélet?**

– Valamilyen szinten minden orvosnak foglalkozásából adódóan részt kell vennie a közéletben. Ismert, hogy a népesség egészségéért az egészségügy csak 12-15 százalékban felelős, a fennmaradó 85 százalék igenis társadalmi kérdés. Én a 15 százalékban rész tudok venni a szakmai tudásommal, és ezenfelül talán a közért végzett munkámmal is tudok segíteni. Vallom, hogy csak az kritizáljon, aki igyekszik építő javaslatot tenni, feladatvállalásával a közösséget szolgálja.

– **Mennyire élő egyesület az Önt delegáló Balatonfüredért Polgári Egyesület?**

– Rendszeresen összejövünk a testületi ülések előtt. Az egyesület képviselője – most én, korábban *Fekete Gyula* – tájékoztatja a tagokat a városban folyó ügyekről, aktualitásokról, amihez mindenki hozzáteszi a saját véleményét. Fontos kérdésekben az egyesület tagjai döntenek el, hogy milyen véleményt képviseljek a testületben. Színes az összetétel: mérnök, sportvezető, tanár van a tagok között, *Glatz Laci* bácsi az örökös elnökönk. Korábban markánsabban jelent meg a testületi üléseken a véleményünk – Fe-

lete Gyula mint bizottsági elnök többször hozzászólt – nekem meggyőződése, hogy az igazi munka a bizottságokban folyik, ott több kérdést lehet feltenni, szakértőket lehet bevonni, a testületi ülésre már le kell tisztulnia a véleményeknek.

– **Lehet-e pártsemlegesnek maradni a ma még mindig kétoldali Magyarországon?**

– Mint liberális gondolkodású szomorúan látom, hogy az ország valóban kétoldalivá kezd válni és egyre nehezebb a függetlenséget megőrizni. Nem így városi szinten. A füredi képviselő-testületben nincs lelkiismereti problémám, nyugodtan tudok a jobboldallal vagy a baloldallal szavazni, a lényeg, hogy a város életét előre vivő javaslatuk legyen.

– **Hallom, ha vendégei jönnek, mindig megmutatja nekik egész Füredet.**

– Igen, számomra ez nagyon fontosvá vált. Amikor a nyolcvanas években idekerültem, nehezen tudtam megszokni a nyári nagy tömeget, télen meg a kihalt utcákat, de amilyen nehezen vettem az első éveket, mára annál büszkébb lokálpatrióta vagyok. **A képviselő stafétában Kiszely Pált kérdezem, mi a titka, hogy harmincon túl is a harmincévesek energiája fűti?**

Csorba Kata

Tárlat ismerős arcok között

A balatonfüredi Kisfaludy Galériában 2009. február 7-én a sokaságban, ismerős arcok között találkozhatunk a 88 éves, örök fiatal **Krieg Ferenc** festőművésszel.

Örömmel fogadtuk a meghívást mi mai Művészek Klubosok, és persze mind azok, akik részesei szerettek volna lenni a nagy találkozásnak. A megnyitón *Heckenast János* Ybl - díjas építész, az alkotóművész barátja és ismerője, kedves portét rajzolja mutatta be a mestert azoknak, akik nem ismerték.

A látszat csal, a mellettem álló személy örök ifjú – mondta *Heckenast*, és már is a jelenlévők figyelmébe ajánlotta a bizonyítékokat, magukat az alkotásokat, a szolid Fauves stílusra (Matisse köré csoportosuló festői irányzat) lelt *Krieg Ferenc* munkáit, amelyekből most falra rendezett tárlatanyaga a mongol tájba repíti a szemlélőt. Szinte érezhettük a hideg, tiszta levegőt, az alakokat a perspektívában szinte egy síkba tömörítő, távlatokat eltüntető valóságot. Az óriási horizontot, a pásztoréletet, a mongol madonnát, meg a mörösből izzó buddhista szerzeteseket megjelenítő képeket, amely alkotások a hatvanas évek végén, a mongóliai tartózkodás élményeiből születtek. Ezek a képek, szinte a plakátfestészet leegyszerűsített tömör és kifejező formáiba és színfoltjaiba zárva jelennek meg. Összefogott és nagy ere-

jű munkák, melyek mégis finom részleteket rejtnek. Az alkotóművész a táj szerelmese, elsősorban a vasié, aki

erejét kifejező felületkezelésű, dinamikusan megfogalmazott és síkra tett művek ezek a képek. A mélység hívogatósa

Krieg Ferenc festményei – köztük a mongol madonna – március 15-ig láthatók a Kisfaludy Galériában

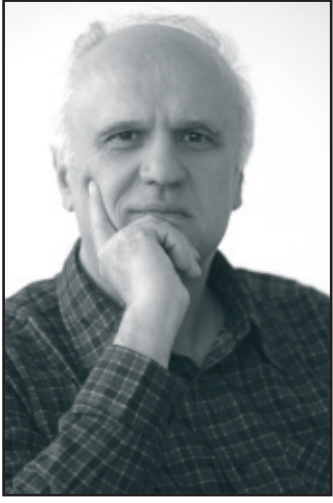
nem akar parkot alakítani a vízparti világból. Úgy szereti és tiszteli azt, ahogyan van. Tájképeinek megjelenítésekor megváltozik ecsetlenése és a színvilága. Keveretlen, erőteljes színekkel, fiatalos lendülettel bombázza retinánkat. Az erdők, a fák, a természet vibráló változásainak elemei

és csendje vonzza a szemlélőt, máskor a virágzó fákról alá perdülő szirmok rezzenéseit is hallani véljük a képet nézgetve. Ezekkel a képekkel csengenek össze a tanítvány, *Kozma Imre* pasztelles finom színekkel festett képei. Míg a mester nagy erőteljes ecsetnyomokat tesz a felületre, az er-

dő, levelek, füvek, vizek hullámai finomabb apróbb nyomokkal formálódnak a tanítvány képein.

Az örök ifjú mester Velence és a karnevál világát is elhozta a farsangon a füredi tárlat-látogatóknak. A galéria karzatán található képein az utazó ember élményeinek látványvilága tükröződik. Stílusukat tekintve ezek az alkotások szinte szürrealisztikus, expresszívista formában tárulnak elének. Arcok, maszkok, bennük újabb formák és jelek. Ahogy a képi világ arcait, úgy fedeztük fel a megnyitón résztvevők, ismerősök arcait is. A meghatódott mestert és tanítványait, amint közös fotót készítenek. Felidézik a hatvanas évek füredi képzőművészeti emlékeit. *Tilesch Nándor* nagyjelentet ad elő, s mindannyian kacagunk. *Bóna Szera* a régi jegyzőkönyv másolatát osztja, amíg a megnyitó létrejöttét nagyban szponzoráló *Máté Ernő* ez alkalomra, névre-címkézt borosüvegeket ad át a mesternek és tanítványainak, akik közül még *Kéri Imre* is ide utazott. A kínáló asztal mellett képviselők és városlakók, barátok és művészek, ismerősök és ismeretlenek koccintottak, kíváncsi jó egészséget *Krieg Ferenc*nek. Azok pedig, akik lemaradtak a megnyitóról, március 15-ig térjenek be a Kisfaludy Galériába, hogy részesei legyenek ennek a nagyszerű művészi élménynek.

Soltész Mária

Kellei György 1969-ben egy kora tavaszi napon Siófokon – ahol 1954 óta élt – egy vitorlás hajóba pakolta legfontosabb holmiját, és áthajózott az északi partra, Balatonfüredre. Ettől fogva nemcsak a déli partról csodálta a Füredet körülölelő lágy dombhajlatokat, itt telepedett le, s a későbbi évtizedekben mint író, újságíró, tevékenysége összeforrt a város kulturális életével. Ko-

Balatonfüredről egy díjazottal

Beszélgetés Kellei György újságíróval, a megyei napló rovatvezetőjével

rábban több helyről több ki-tüntetésben is részesült publicisztikai-közéleti munkásságáért, ez évben itthonról kapta meg a legrangosabb kulturális elismerést, a Balatonfüred Város Kultúrájáért kitüntetést.

– Mivel ezt most a lakhelyétől kapta, megdölni látszik az a mondás, hogy senki sem lehet próféta a saját hazájában. Mennyivel kedvesebb ez a lelkének, mint a korábbiak?

– Leonardo da Vinci írta valahol, már nem tudom pontosan idézni, de a lényegére emlékszem: a Nap fénye egyformán törik meg a házak falán, a folyó felszínén vagy az

út menti köveken... Szóval nekem minden díj, elismerés egyformán kedves, a korábbiak közül különösen a Bertha Bulcsu-díj, mert a tizenkét éve elhunyt író a mesteremnek tartom, mindig olyan balatoni novellákat szerettem volna írni, mint amilyeneket ő írt. De ő utánozhatatlan. Különben soha nem gondoltam arra, hogy engem itt Füreden valaha is vállon veregetnek, hiszen újságíróként korábban nemegyszer szívбай nélkül cikiztem bizonyos helybeli döntéseket, jelenségeket. Hozzá kell tennem, hogy mindig őszintén mondtam el a véleményemet, soha nem működtek bennem előítéletek, soha nem befolyásolt senki és semmi sem. Mos-

tanra már megszélidültem, de nem lettem elfogult. Füredet nagyon szeretem, másutt nem tudnék élni, sem pénz, sem karrier nem tudott elcsábítani fiatal koromban sem. Jó itt élni. A város egyre jobban a kultúra fellegetvára lesz. Nyilván mások is úgy látják, hogy nekem is van valami közöm ehhez. Hát hogyné esne jól a lelkemnek az elismerés! De a jóleső érzés nem jár elégedettséggel, elbizakodottsággal.

– Napi munkája során mint a megyei lap kulturális rovatvezetője, mi módon tudja támogatni a füredi irodalmi életet?

– Tavaly nyáron letolt a főszerkesztőm, mert szinte minden nap adtunk valamilyen

hírt a füredi kulturális eseményekről. Széttárt karokkal védekeztem, én nem tehetek róla, hogy a városban ilyen mozgalmas a kulturális élet. Részrehajlás nélkül teszem a dolgomat, nem térhetek ki a nívós programok elől. Nemrég beszélgettem egy budapesti kolléganőmmel, aki irigylkedve jegyezte meg, hogy mi ott Veszprémben és a Balatonnál hírességekkel, időnként világsztárokkal találkozhatunk, míg ő Pesten a közelükbe sem férkőzhet, csak a kiváltságosok kapnak ilyen feladatot. Nos, igen... Hálás szerep ezen a tájon kulturális újságírónak lenni. Füred kivételes helyzetben van: szinte mindenki ide talál, legyen szó akár íróról, költőről, zenésztől, énekesről vagy képzőművészről, tudósról. Akinek ez a lehetőség nem elég, sajnálatra méltó, lelkiileg-szellemileg szegény ember. Füredre mindig figyelünk, közöljük az itt élő irodalomáro munkáit, tudósítunk az eseményekről. Három füredi irodalmi antológiát szerkesztettem, s akik ezekben szerepelnek, ma már többkötetes írók, költők, országos híreik is akadnak közöttük. De én nem ismerek fővárosi és vidéki irodalmat, sehol a világon nincs ilyen esztétikai megkülönböztetés. A földrajzi távlatok nem döntők, ezt határozottan állítom. Rendszeresen írok kritikát, ismertetőt az itt élő vagy ide kötődő alkotók műveiről, és egyáltalán nincs szégyenkeznivalónk. Rovatvezetőként teljes demokratizmusra töreksem, s ez legtöbbször sikerül is. Feltételezem, hogy az új helytörténeti gyűjteményben majd hiteles képet kapunk a város irodalmi múltjáról és jelenéről.

– Megvan-e még manapság is az a szellemi potenciál, amivel a város a sokat magasztalt reformkorban rendelkezett?

– A legendás, nosztalgizáásra alkalmas reformkorban a szellemi potenciált nem az itt élők jelentették; akik ezt megteremtették, azok lovas fogattal vagy hajóval érkeztek Füredre. Bár Jókai egyik cikkében azt írta, hogy „ragad itt a költészet mindenikére”. Tehát léteztek a szellemre fogékony emberek a településen. Ez ma is így van, de ennek a mértéke szerintem nem kielégítő. A lelkes, vegyes összetételű közösségekben nagyobb számban szeretném látni a füredi értelmiségieket és a tehetősebb polgárokat. Az arány akkor mindenképpen kiegyenlítődne a fürediek és a vendégek között, mert most még esetenként vesztésre állunk. A szellemi potenciál helyi fundamentuma tehát erősítésre szorul, de ennek érdekében soha ne haszonlesésből vagy sznobizmusból mozduljunk meg. A független, szabad akarat mindennél fontosabb ebben a kérdésben.

– Füreden nemcsak irodalomáro dolgoznak, kritikusként nyilván erre is van rálátása.

– Jókai Mór, Déry Tibor, Ferencsik János, Keresztury

Dezső, Halápy János, Lipták Gábor, Zákonyi Ferenc, Horváth Ernő különböző mértékű és nézőpontú szemleli öröksége kikerülhetetlen. Őket sokan ismertük, tehát emlékeznünk kell rájuk. A felsorolás persze hiányos, de ehhez a hagyatékhoz mindenképpen igazodni kell, nem szolgai módon, hanem öntörvényűen. A múlt nem kényszeríthet ránk semmit. A városban rendkívül sikeres a képzőművészet, néhány alkotó tárlatát örömmel nyitottam meg. A zenei életre sem lehet panaszunk, nagyszerű muzsikuskokat nevelnek a Pálóczi-kastélyban, a kórusok pedig örömdetesen virulnak, különösen az iskolákban. Talán a színjátszás számít fehér folt-nak, kár, hogy megreked a Lóczy gimnázium falai közt. Pedig *Hudi József* történetű füredi színjátszásról szóló remek könyve inspirációt adhatna ehhez a művészeti ághoz.

– Sokan temetik az irodalmat és a könyvkiadást, de városunk szerencsére épp ellenkező irányba mozdul, jó példa erre a Quasimodo-díj vagy az új irodalmi folyóirat, a Tempevölgy.

– Juhász Ferenc költő – aki, ha nem magyarul ír és nem ide születik, már Nobel-díjas lenne – mondta nekem egyszer, hogy gyerekkorában csak egy Petőfi- és Arany-kötet volt a falujukban, de azért a költők és az írók írtak, a könyvek megjelentek. Az irodalmat és a könyveket mindig is temették, de nem csak a buta és műveletlen emberek jártak ebben az élen. Sajnos minden korban és társadalomban akad egy olyan réteg, amelynek jól felfogott érdeke a kultúra mérséklése. Márai Sándor írta, ha a barbárok megjelennek a kultúra közterein és igény nélkül nagy árucserét bonyolítanak le, akkor a kultúra vesztélybe kerül, egy időre el is pusztulhat. Füreden ettől nem kell félni... Nem hiszem, hogy az országban vagy a környező államokban lenne még egy olyan város, ahol ilyen termékeny a könyvkiadás. A Balatonfüred Városért Közalapítvány kötetei már a félszázhoz közelítenek *Gubicza Ferenc* alapítványi elnököknek köszönhetően. De emellett *Cserép László* osztályvezető koordinálásával a polgármesteri hivatal is számos kötet megjelenését segíti, az én könyveim zömét a támogatásukkal adták ki. A Quasimodo költői versenynek pedig európai vonzasköre van, s ehhez könyvek is kapcsolódnak. S az is kisebbfajta csoda, hogy van saját folyóiratunk, a Tempevölgy bármelyik hazai orgánummal felveszi a versenyt. *Dr. Praznovszky Mihály* irodalomtörténész, szerkesztő nem szorul rá az én dicséretemre, de ő is rendkívül sokat tett már a füredi irodalomért *dr. Ács Anna* irodalmi muzeológussal egyetemben. Ezek a tények megnyugtatók engem. Nem hiszem, hogy a papírra nyomtatott újságok és könyvek végleg kimúljanak. Már csak azért sem, mert – ahogy Anatole France írta: „A jövő csupa múltból áll”.

Gaál Antal

Kiss Iza, a természetbarát festő

Már majdnem sötét volt, amikor bekanyarodtam a Kőlcsey utcába. Még nem fagyott – ezt onnan tudom, hogy a ház bejárata előtt figyelmenlenségéből épp egy pocsolva közepében landoltam –, de bántóan hideg szél hordta a délelőtt lehullott kevés havat. Eből a rideg világból léptem be Iza barátságosan meleg, meghitt tetőtéri lakásába. A lépcsőházban még hideg uralkodott, de pár percre azért megálltunk, hogy végigböngésszük az ide kifüggesztett képeket. A tájképek, a csendéletek és portrék szemlélése közben az jutott eszembe, hogy ilyenkor talán még ezek a képek is fáz-nak, főleg ha kialszik a lépcsőházi világítás.

– Kiszorulok a lakásból – mondja Iza már odafönn. – Nézz körül, már nincs hová akasztani a képeimet. Minden helyiség velük van kidekorálva, de sajnálom őket egy szekrénybe vagy ládába bezúfolni. Nagyon rosszul éreznék ott magukat.

– Nem fogynak? Szoktál eladni belőlük?

– Ez egy fájó pont számomra. Furcsa, de igaz: nagyon nehezen válok meg a képeimtől. Ha alkalmanként elvisznek egyet-egyét, úgy érzem, mintha kiszakítanának belőlem egy darabot. A saját alkotásaim, mindegyik az életem része, az érzelmeim, fájdalmaim-örömeim vannak belőlük festve, egy picit úgy érzem, mintha egy gyermekeket vesztetném el. Persze nem járható út, ha mindet itt gyűjtöm magam köré, hisz láthatad, már alig férek el tőlük. A másik, hogy igencsak fontos az a pénz, amit értük kapok, ezen vásárolok anyagot az új alkotásokhoz: vásznat, keretet, ecsetet, festéket és minden egyebet, amire szükségem van, és gondolhatod, hogy mindez nem két fillérbe kerül!

– Hogy jött be az életedbe a festészet? Mikor találkoztatok?

– Ez valamiféle hajlam lehet bennem, belső késztetés, mert már általános iskolásként nagyon szerettem rajzolni

Kiss Iza óvodás kora óta él Balatonfüreden. Várpalota csak rövid kitérő volt az életében

ni – bár abban a korban sok gyerek érez hasonlóan, hiszen ez az önkifejezés egyik formája, de bennem ez később is megmaradt. Már gimnazista koromban – a Lóczyba jártam – elkezdtem rendszeresen látogatni a *Kozma Imre* által az akkori Vasas Kultúrházban (ma Városi Könyvtár) vezetett képzőművész szakkört. Akkortájt – és ez egy jó darabig sajnos később is így volt – nem voltak meg az anyagi lehetőségeim, hogy komolyabb felszerelést vásároljak magamnak, rajzoltam és akvarellal próbálkoztam.

– Úgy tudom, a polgári végzettséged sem áll messze az alkotástól.

– Igen, porcelánfestő vagyok, bár a szakmában nem sokat dolgoztam. Akkortájt indult Herenden a porcelánfestőknek egy kétféle iskola, ez már valamivel komolyabb képesítést nyújtott, mint a korábbi szakmunkás-képzés. Akkoriban mentem férjhez, Várpalotán laktunk, onnan kellett nap mint nap veszprémi átszállással Herendre buszoznom. A terhességem alatt aztán egy orvosi vizsgálat kiderítette, hogy pocskék a vérképem, s ebben nagy szerepe lehetett a külföldi vegyi anyagokkal, festékekkel, oldószerekkel való munkának, hiszen ezekkel

egész nap közvetlen kapcsolatban voltunk. Azonnal betegálmányba utaltak.

– Köztudott természetjárás iránti vonzódásod.

– Van itt egy remek csapat, a Balatonfüredi Természetbarát Egyesület, ahol a rendszeresen túrázók létszáma eléri a 20-25 főt (az alapcsapat közelíti a 60-hoz). Ez azt jelenti, hogy szinte minden hétvégén van programunk, s ha tehetem, mindig ott vagyok. Nagy gyalogtúrákat szervezünk a környéken, de gyakran távolabbra is megyünk, bebarangoljuk az egész Balaton-felvidéket. Alkalmanként kerékpárra is patnunk, tavaly például egy háromnapos túra keretében körbetekertük a Balatont. Akik nem járnak velünk, nem is tudják, hogy milyen gyönyörű vidéken élünk. En úgy ismerem már a környékbeli hegyeket és völgyeket, mint a tenyeremet. Persze ez annak is köszönhető, hogy hét közben is gyakran beveszem magam valamelyik közeli erdőbe egy könnyű tájfutásra – bár egyedül nem szívesen megyek messzire.

– Miért? Az erdő a barátod.

– Valamit cipelek magamban, valami belső szorongást, ami, ha egyedül vagyok, és nem érzem magam teljes biz-

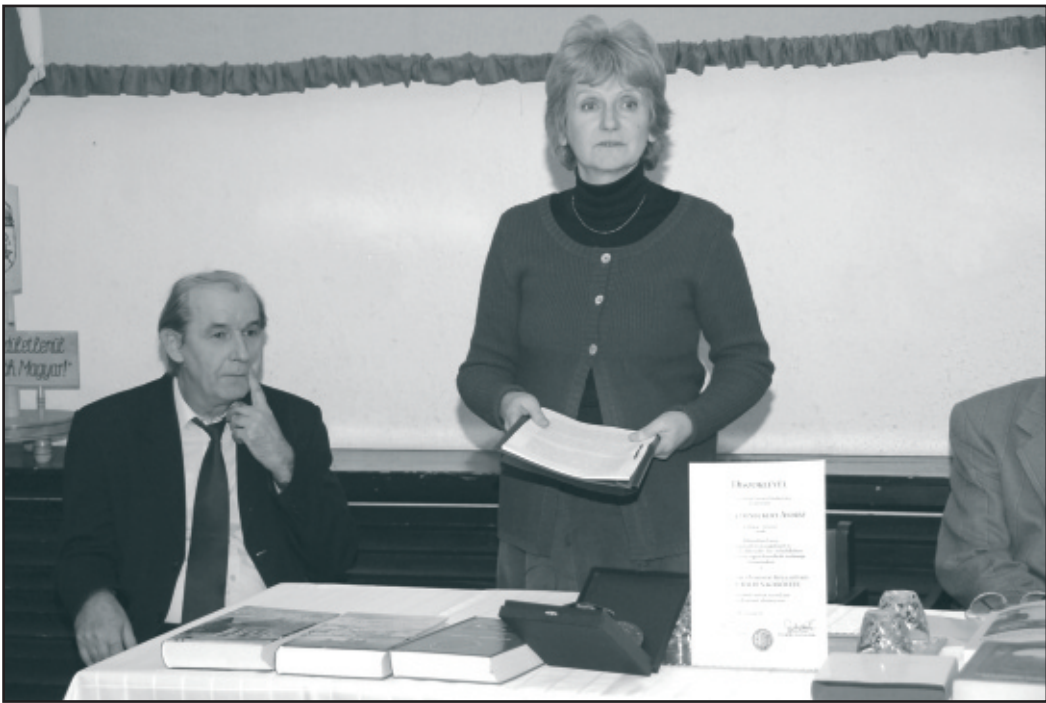
tonságban, fokozott mértékben jelentkezik. Nem baj, majd megbirkózom vele!

– Napi nyolc óra munka, háztartás és természetjárás: hogy jut időd a festésre?

– Nehezen. Ez nagy fájdalom, de igyekszem ennek ellenére időt szakítani rá, mert nagyon vonz és foglalkoztat – de nem könnyű. Reggel kell elkezdni egy képet, ha délután hazaérek a munkából és vár az itthoni tevékenység, már nincs se erőm, se kedvem nekifogni az alkotásnak. Ha van rá mód, reggel a festőállvány elé ülök és ez mindig hatalmas élmény számomra. Az igazi alkotás az, amíg a fejemben összeáll a kép, mindent pontosan és aprólékosan végiggondolok, ez a szülés legnehezebb periódusa. Aztán amikor itt belül már minden kész, onnantól fogva a többi már könnyed szórakozás, remek időöltés számomra. Néhány óra alatt majdnem késznek mondhatom a képemet. Kifelé menet a lépcsőházban még egy gondolatra megálllok a képek előtt, s figyelem, ahogy visszanézek rám. Hallgatom az üzenetüket, amit aztán magammal viszek a hiedeg, téli éjszakába.

Gaál

Napló a 19. századból

Lichtneckert András levéltáros mellett Ács Anna irodalomtörténész

Kitűnő újabb könyvet jelentetett meg a Balatonfüred Városért Közalapítvány. Lichtneckert András levéltáros, helytörténész dolgozta fel és adta közre Écsy László fürdőigazgató 19. századi naplóját.

Az 1863 és 1892 között írt diárium, azaz napló, megkerül-

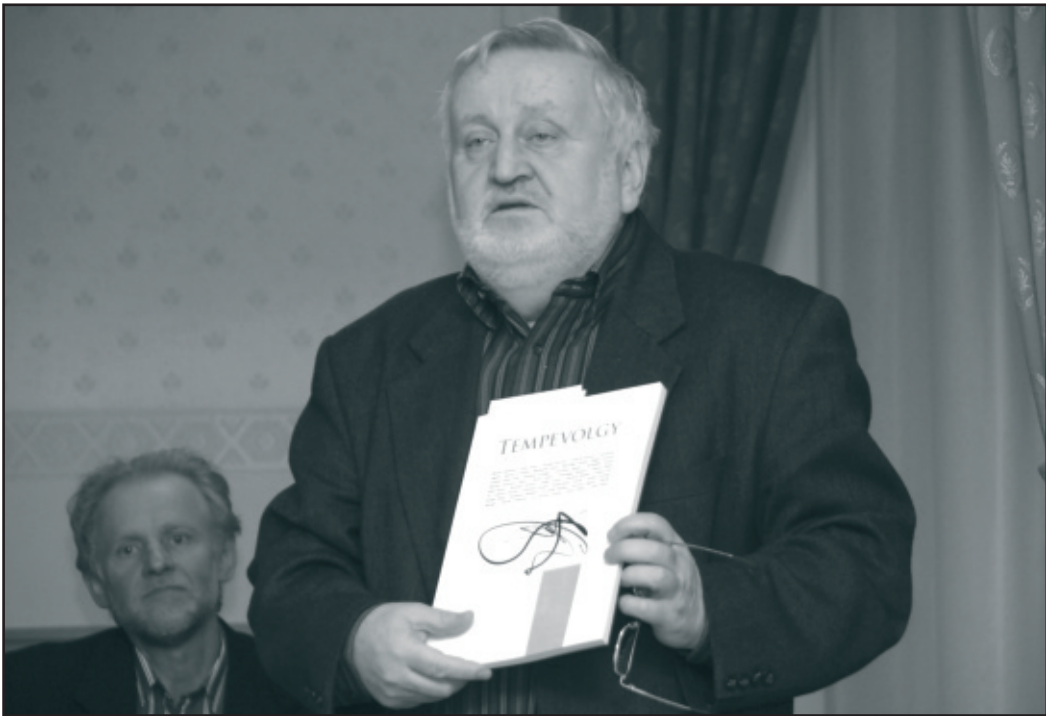
hetetlen mindenkinek, aki meg szeretné ismerni Füred történelmét vagy csak arra kíváncsi, hogyan éltek a 19. század második felében az őseink. Écsy László 54 éven át, 1835 és 1889 között volt az akkor a tihanyi bencésekhez tartozó Balatonfüred fürdőigazgatója. Pontos és megbízható tisztviselőként, szerencsénkre a kor

szokása szerint napi jegyzéket, diáriumot, azaz naplót vezetett, amelyben az időjárástól kezdve, a korabeli társasági élet alakjain át a mindennapi élet részleteit örökíti meg. Écsy László írását Lichtneckert András helytörténész kutató, több kitűnő helytörténeti monográfia szerzője adta ki.

Csorba Kata

Tempevölgy: új folyóirat

Megjelent a kiadvány első száma

Praznovszky Mihály főszerkesztő a Tempevölgy első számával

Tempevölgy, mit érthetnénk mást e név alatt, mint a Balaton vidékét – von párhuzamot a múzsák görög lakóhelye és a Balaton-felvidék között Jókai Mór 1858-ban. Jókai ez idő tájt járt először Füreden, és annyira megtetszett neki a környék, hogy nemcsak regényes tájleírásban örökítette meg, de később villát is épített Balatonfüreden. A hálás utókor – 184 évvel Jókai születésnapján, február 18-án – Tempevölgy címmel jelentette meg az új dunántúli irodalmi és művészeti folyóiratot. A negyedévente új számmal jelentkező Tempevölgy kiadója a Balatonfüred Városért Közalapítvány, főszerkesztője Praznovszky Mihály. „Azt a tá-

jélményt sugallja a ma olvasójának ez a folyóirat, amit Jókai átélt itt a Balaton partján, és úgy érezte, hogy ez a táj valóban a múzsák lakóhelye lehet. Ezért választottuk ezt a címet, és szeretnénk, ha a kortárs irodalom, különös tekintettel Pannóniára, bemutatkozna ebben a folyóiratban. Az állandósult irodalmi rendezvényekre is reflektálunk a lapszámokban, például a Quasimodo költői versenyre vagy a Bertha Bulcsú esszéíró pályázatra. Szeretném visszahozni azt a mediterrán hangulatot is, amit ez a táj sugall, és mindenképpen az európai kitekintést. Nem szeretnék ugyanakkor helytörténeti folyóiratot szerkeszteni, de az itt létre-

jövő értékek az egyetemes nemzeti kultúrát gazdagítják, így kapnak helyet a művészet kiemelkedő helyi alkotói, eseményei, az e tájhoz kötődő alkotók, művészeti albumok, hiszen ezek az értékek kikerülhetetlen részei az egyetemes kultúrának. Olyan irodalmi világot akarok közvetíteni, ami megérinti az olvasót. Ehhez elég érték halmozódott itt fel, és ez nem valamiféle provincializmus, hanem értékörzés, a minőség megőrzése, ami kortalan, és nem iskolákra osztható” – fogalmazta meg a Tempevölgyről szerkesztői alapelveit Praznovszky Mihály.

Csorba

Écsy László naplója

Óhatatlanul felmerül a kérdés, Écsy László miért is írt diáriumot, miként maga nevezte:napi jegyzéket, naplót s hogyan minősíthető a ránk hagyott műve. Nyilvánvalóan a kor szokása volt a naplóírás, amely a későhumanista időktől indult és az alfabetizáció elterjedésével erősödött meg. Talán familiáris tradíció volt náluk a naplóvezetés, mintegy örökölte ennek a rendszeres, napi tevékenységnek a hajlamát. Talán belső íráskényszer vezérelte vagy gyakorlati funkciót tulajdonított a naplónak, hogy az emlékeztést szolgálja.

Tudjuk, a napló műfaja rendkívül sokszínű, mindössze a naptári rendezőelv közös bennük, hogy napról napra írják a dátum feltüntetésével. A rendszeresség műfaja a napló, írása ismétlődő, rituális jellegű cselekedet az élet-események rögzítésére. Azoknak az eseményeknek a rögzítésére, amelyeknek a naplóvezető részese vagy tanúja volt és azok több szempontból fontosak voltak számára. Écsy László naplója is maga az élet, Füred egykori életére nyit kaput számunkra, ha értőn, beleérzőn olvassuk bejegyzéseit. Écsy László naplója, mint minden napló, szorosan és konkrétan kötődik a korhoz, helyhez, ahol keletkezett. Tehát ahhoz a 19. század második felében oly gyorsan fejlődő, építkező Füredhez, ahol munkás élete döntő részét töltötte. Naplója sajátos történetírás, nem személytelen, csak adatok által reprezentált történelem. Szubjektív történeti elbeszélés, személyes narratíva, de Écsy – nyilván egyéniségéből adódóan – csupán mérsékeltén személyes. Naplójában nem tolakszik előtérbe, bár néhol ír érzéseiről, véleményét al-

kot, alkalmanként kommentárt fűz eseményekhez, de mindezt szerényen teszi. Naplója nem az intenzív belső élet dokumentuma, bár kétségtelesen olykor lelki terápia lehetett számára a naplóvezetés. Fontosabbak voltak számára a fürdőtelepen történtek és kiterjedt, felelősséggel vállalt családjának, ismeretségi körének eseményei, az egyházi ünnepek, a táncestélyek, újrési és névnapok köszöntők, esküvők, díszvacsorák, országos vásárok, tisztviselő választások és a gondokkal, betegségekkel, halálesetekkel, tüzesetekkel tarkított mindennapok. Naplója ilyen értelmezésben bensőséges magánéleti napló, viszont nem riasztó kitárulkozás, személysége nem intimítás, egyáltalán nem holmi köldök-nézés. A személyes és a közösségi világ összetett, tekintélyen alapuló, de patriarchális viszonyrendszere bomlik ki előttünk, amelyben a derék fürdőigazgató – mindkét szférában – maradéktalanul, számunkra szinte hihetetlen energiával helyt állt.

Écsy naplóját értelmezhetjük egyfajta precíz munkanaplóként is, hiszen mindenféle tevékenységről, amelyet irányított illetve köze volt, hosszabban-rövidebben beszámolt. Ha agrártörténész lennék, a napló által követném a mezőgazdasági munkák rendjét. Ha városrendező mérnök lennék, követném a településépítés folyamatát. Ha hajózástörténész lennék, követném a Kisfaludy gőzös és más hajók, vitorlások sorsát. Érdekes, hogy Écsy leghosszabban talán 1887-ben a Veszprémi Közlöny egyik cikkét másolta be örömmel a naplójába a hajógyárban levő vitorlásokról, köztük a Jókai kultuszra utaló, számomra eddig ismeretlen Aranyember nevűről. Ha meteorológus lennék, nagyra-

becsüléssel dolgoznám fel a napló rendszeres és részletező adatait. A sort hosszan folytathatnám: ha színháztörténész lennék, ha zenetörténész lennék, ha mentalitástörténész lennék, ha néprajzos lennék... Tudom, mindenki meg fogja találni a naplóban az érdeklődési körének megfelelő részeket. Füred és a szűkebb-tágabb környék történelem-könyvekbe nem vonult hétköznapijai elevenednek meg nekünk Écsy naplója olvas-tán. Néha bagatellszerű, apró, jelentéktelennek tűnő mindennapi dolgok, mint pl. ölfaszállítás, trágyahordás, tapacéroztatás, azaz kárpitozás, szőlőbeli munkák, vagy éppen zongorahangolás és cselédek felvétele, de hát a hétköznapi minden korban ilyenek. Ezek az olykor triviális dolgok viszont a több mint évszázad távlatából felértékelődnek, hiszem, nem csupán a történészeknek. Ugyanis a magántermészetű íráson keresztül betekínthetünk a régmúlt napok valóságába, amelynek részletei miatt is lettek volna érdekesek köztörténetünk historikusainak.

Écsy naplójából nyomon követhetjük széleskörű kapcsolatrendszerének alakulását is: az arisztokratáktól, főpaktól indulóan a színészek, zenészek, közemberek, az apátság és családi alkalmazottakig, akikről becsületes munkát követelt, de teljesítményüket meg is becsülte. Écsy naplójával társadalomrajzot adott Füredről és vendégeiről, olyan személyes és reális rajzot, amely más forrásból mindeddig nem, pontosabban alig állt rendelkezésünkre.

(Részlet Ács Anna irodalomtörténész könyvismertetéséből, amely a Tempevölgy következő számában olvasható.)

Színháztörténet 1831-1861

Az állandó füredi színház könyomata Hudi József könyvében

A Balatonfüred Városért Közalapítvány kiadásában hatszáz példányban jelent meg Hudi József történelmi, főlevéltáros legújabb kötete, amely a balatonfüredi színházak és színésztörténetét mutatja be 1831 és 1861 között.

A szerzőnek számos Füred-deli kapcsolatos írása jelent már meg, ez a mostani kötet azonban hézagpótló, hiszen

minden részletre kiterjedően tárja fel a balatonfüredi színház és a nyári színpad szerepét a magyar nyelvű színjátszás és színházi kultúra megteremtésében. A kötet tartalmazza a már kiadott, de nehezen hozzáférhető forrásokat, a korabeli sajtó és levéltári anyagokat, színikritikákat, fürdői leveleket, melyek segítségével legteljesebben mutatja be a füredi színházi életet. Az olvasmányos, szórakoztató kitűnően szerkesztett könyv,

nemcsak kutatóknak, a történelem iránt érdeklődőknek, de a korabeli társasági életre kíváncsi olvasóknak is ajánlott mű. A füredi könyvbemutató vendégeit Cserép László, a Művelődési Osztály vezetője köszöntötte, aki maga is régi barátja a szerzőnek. A kötetet dr. Gajdó Tamás színháztörténész mutatta be, majd Vándorfi László a Pannon Várszínház direktora olvasott fel részleteket a könyvből.

Bambek

Tanulás ötödiktől tantárgyak nélkül

Mindhárom általános iskolában bevezették a nem szakrendszerű oktatást

Az Európai Unió 2000-ben elfogadott határozata követelményként fogalmazta meg az oktatási-képzési rendszer átalakítását. Az oktatás tartalmának és módszertanának egyaránt változnia kell, ezt igazolják a hazai és nemzetközi felmérések is. Az általános iskolákban a közoktatási törvény értelmében a 2008/2009-es tanévtől kezdve először az ötödik évfolyamon, majd felmenő rendszerben meg kell szervezni a nem szakrendszerű oktatást.

Az általános iskoláknak a helyi tantervüket 2007. szeptember 30-ig kellett megküldeniük a fenntartónak jóváhagyás céljából. A tantervben meg kellett jelölniük a nem szakrendszerű oktatásra fordított időkeretet, s annak tartalmát. Balatonfüred három általános iskolájának igazgatóit kérdeztük a változásokról és az első félév tapasztalatairól.

A nem szakrendszerű oktatás bevezetését országosan az indokolta, hogy a tapasztalatok alapján a gyerekek egy részénél az első négy évfolyam

nem volt elég ahhoz, hogy az alapképességeket elsajátítsák – tájékoztatott az előzményekről *Steierlein István*, a Radnóti Miklós Általános Iskola igazgatója. A módszer lényege, hogy olyan képességeket fejlesszünk, amelyek a mindennapi életben jelen vannak. A nem szakrendszerű oktatáson belül kreatív feladatokkal látjuk el a gyerekeket, ugyanakkor differenciálunk is a magyar és matematika csoportbontások során. Ezeken az órákon egészen más feladatokat kapnak a tanulók képességeik-

nek megfelelően. Iskolánkban az órák 25 százalékát jelenti az ötödik évfolyamon, konkrétan heti öt óra, ebből két magyar, valamint egy matematika, egy technika és egy testnevelés órán tanítunk ilyen módszerrel. A nem szakrendszerű órákon elsősorban képességfejlesztés folyik. A módszerekben egyfajta megújulást jelent, hiszen a frontális oktatás helyett az egyéni, kiscsoportos foglalkozások kerülnek előtérbe. Egyes megfogalmazások szerint ez a kompetenciák reneszánsza, de aki eddig jól dolgozott, az eddig is valami hasonlót végzett a gyakorló órákon – vélekedett a Radnóti iskola igazgatója.

Az új módszer a képességek fejlesztésére helyezi a hangsúlyt, vagyis tantárgy független. – mondta *Diószeghy Leopoldina*, az Eötvös Loránd Általános Iskola igazgatója. A közoktatási törvény alapján a nem szakrendszerű oktatás megszervezhető úgy is, hogy az összes kötelező óra 20 százalékát éri el, intézményünk ezzel a lehetőséggel élt. Az Eötvös iskolában a magyar nyelv és irodalom, valamint matematika műveltségi területeken látták indokoltnak az alapozó funkciók fejlesztését. Matematikából az optimális fejlesztés érdekében névcsoportos bontásban oktatják a gyerekeket, de a tanulók számára a csoportok közötti átjár-

hatóság biztosított. A következő tanévtől pedig a magyar nyelv és irodalomból is szeretnénk bevezetni a névcsoportos oktatást. Az alapképességek, -készségek fejlesztése azonban minden pedagógus feladata valamennyi műveltségi területen – hangsúlyozta az igazgató asszony. A nem szakrendszerű órákat – heti 2-2 órát – a nyugodt tempó, a változatos módszerek, munkaformák teszik izgalmassá, érdekessé. Bemutató tanításon láthattuk, hogy a csoportos, az egyéni differenciálás, a sok manipulatív feladat vezet a sikerélményhez tanulóinkat. Minden műveltségi terület esetében a cél az önálló tanulási képességek fejlesztése, különböző tanulási technikák megismérése, gyakorlása.

A Bem József Általános Iskolában *Kőzi Sándor* igazgató asszony elmondta: a kötelező óraszám 20%-ában végzünk nem szakrendszerű oktatást, ami heti öt órát jelent. Ennek megfelelően két-két magyar és matematika órán, valamint egy tantárgytól független fejlesztő órán folyik a képességfejlesztés. Itt az emlékezet, figyelem, szövegértés, logikus gondolkodás kap szerepet. Az oktatási forma megvalósításához meg kellett határozni a fejlesztésre szoruló körét, amit az alsó tagozatos eredmények és a tanítónők értékelése alapján döntöttek

el. Az ötödik osztályt két csoportra osztották, s a nem szakrendszerű oktatásban résztvevők számára a tananyagot csökkentették, súlypontosították. Ezeken az órákon az alsó tagozatos, játékos módszerek jutnak nagyobb szerephez. Minden gyerek képességeinek megfelelő, egyénre szabott feladatokat kap, így a differenciálás elengedhetetlen. A tanulók páros és csoportmunkában egyaránt tevékenykednek – hangsúlyozta az intézmény vezetője. A diákok itt nyújtott teljesítményét a pedagógusok szóvegesen értékelték. A tanulók szívesen használják a fejlesztő, oktató játékokat, amelyek aktív, önálló tevékenységre ösztönzik őket. Az iskolából egy magyar és matematika szakos tanárnő elvégezte a kötelezően előírt 120 órás továbbképzést, amely a nem szakrendszerű oktatásra jogosítja fel őket, de emellett még órai látogatások során is ismerkednek az alsó tagozatos metodikával.

Az igazgatók mindhárom általános iskolában egyetértettek abban, hogy az új módszer hatásait majd egy-két év múlva fogják látni, addig pedig még sok pedagógusnak kell elvégezni az igen költséges 120 órás tanfolyamot, amit a törvény előír.

Szücs Zs.

Szalagavató a Széchenyiben

125 végzősre került fel a szalag a szakiskola bálján

Legyen ez az este mindannyiunk számára egy szép emlék, hangzott el a konferanasiótól, aki már megjelenésével, elegáns bájával jó érzést keltett a nézőben.

Ez a februári este tényleg felejthetetlen. A megilletődött és várakozással teli végzősök hamar felengedtek és újra féktelen diákokká váltak már a műsor elején. Nem csoda, mert a fiatalos, igazán kedves,

jó érzéssel összeállított és bemutatott műsor még egy nagy színházban is megállta volna a helyét. Diákok felnőttek egyaránt megérintett.

A nagy sikert aratott tanár-diák paródia mellett szinte minden műfajban megmutatták magukat a tanulók. Volt ének, tánc, próza és zene hozzáillő színpadképekkel. Megható volt látni, amikor tanár és diák együtt énekelt. Külön kell szólni a szereplőkről, akik ko-

molyan felkészülve szívvel-lélekkel játszottak. Kevés színésznek adatik meg, hogy a nézők állva tapsolják meg, ezen az estén ez volt az igazi elismerés. Lám a széchenyis diákok, akiknek gyakran csak az elmarasztalás és a leszólás jut, megmutatták, hogy bennük is sok-sok érték, érzelem és jóra törekvés van. Igazi csapatmunka volt.

Varga Judit
egy végzős diák édesanyja

Díjeső a Radnóti iskolában

A Veszprém Megyei Diáksport Szövetség és a Veszprém Városi Diáksport Bizottság közös évzáró ünnepségén értékelték az elmúlt tanévet és a hagyományokhoz híven díjakat osztottak ki a Veszprém megye diáksportjáért legtöbbet tevékenykedő testnevelő tanárok között.

A Veszprém megyei Diáksport Bizottság ajánlásával a díjat többek között *Gálfi Tamás*, a Radnóti Miklós Általános Iskola testnevelő tanára vehette át *Laszovicza Jenő*-től, a megyei közgyűlés elnökétől. Azok a tanulók, akik valamilyen sportágban országos szintű eredményt értek el, és a tanulmányi átlaguk legalább 4,5, elnyerhették a Jó tanuló, jó sportoló címet. A 2008-as évben ezt a díjat *Korcso Fanni* és *Gálfi Dalma* kapták (felkészítő tanáruk *Gálfi Szabó Ildikó*).

Az utóbbi években értékeli az iskolák diáksport teljesítményét is. Az országos és megyei diákolimpiai bajnokságokból kialakult rangsorban a füredi Radnóti Miklós Általános Iskola lett Veszprém megye legeredményesebb sportoló iskolája.

Az előző években mindig benne voltak az első ötben, de a tavalyi év ilyen szempontból is kiemelkedően sikerült, most első helyezettek lettünk – tájékoztatta lapunkat *Steierlein István* iskolaigazgató. Nagyon büszkék vagyunk erre, mert ezt nagy részben saját munkánknak köszönhetjük, hiszen a legtöbb pontot olyan sportágakban értük el, amit valóban mi edzünk. Ide tartozik a labdarúgás, atlétika, tömegsport, torna, kézilabda, mini tenisz. Van néhány olyan sportág, ahol a gyerekek máshová járnak edzésre és úgy érnek el szép eredményeket, de ez csak elenyésző százalék. Úgy

gondolom mint testnevelés tagozatos iskola, illik is eredményesen szerepelnünk. Szeretünk elindulni minden versenyen, hogy a gyerekeknek sikerélménye legyen. A csapatversenyek pedig külön nagyon jók erre, ott mindenkinek lehetősége van a megmérettetésre. A legeredményesebb tanulók a testnevelés tagozatosok, mivel ők intenzívebb munkát végeznek az órákon, illetve délutánonként különböző edzésekre járnak. A tavalyi év nyolcadikosai egyébként kiemelkedően jól szerepeltek a különböző sportversenyeken, főként atlétikában. Az elmúlt év kimagasló eredményt hozott, a radnóti diákok az országos döntőn 7 érmet nyertek, ebből 1 aranyat, 3 ezüstöt és 3 bronzot. A megyei diákolimpiai bajnokságokon pedig összesen 35 érmet szereztek a diákolimpia különböző versenyein.

Szücs Zsuzsanna

Bemutatjuk a füredi elsősöket

E havi számunkban a Széchenyi Ferenc szakiskola 9. osztályos tanulóit mutatjuk be.

9.A osztály: Hátsó sor: Répás Balázs, Horváth Ibolya, Varga Martin, Stéber Kitti, Pákely Dóra, Czimmerman Heléna, Vas Renáta, Petneházy Kristóf, Éder Árpád, Rábel Richárd, Kriston Tamás. Első sor: Lukatik Barbara, Schults Vivien, Sebestyén Nikolett, Kovács Viktória, Horváth Arnold, Juhász Tibor, Kovács Gergő, Horváth Dániel.

9.E osztály: Hátsó sor: Dékán Balázs, Németh Norbert, Szőke Géza, Zeitler Dániel, Schumacher Bence, Bósze Péter, Grim Gergő, Toma József, Somosi Kornél, Vincze Tamás, László Attila, Mátyás Gergő. Első sor: Somogyi Christopher, Berényi Szabina, Szabó Henrietta, Nagy Alexandra, Palcsák Mariann, Lovas Brigitta, Sziráczki Júlia, Csité Veronika, Szabó Balázs.

Egy szerény úszó

A cél: döntőben úszni az olimpián

Magyarországon nagy hagyományai vannak az úszásnak, elég csak Darnyi, Eger-szegi vagy éppen Cseh László nevét említeni. Balatonfüred még soha nem büszkélkedhetett azzal, hogy egy úszó képviseli a magyar színeket az olimpián. Pekingben ez megadatott Kovács Norbert személyében. A képviselő-testület úgy határozott, hogy idén Norbert kapja a „Balatonfüred Sportjáért” elismerést.

– Éppen edzőtáboroztam Balatonfűzfőn, amikor a polgármesteri hivatalból hívtak, hogy vegyek én is részt a sportbálon, de álomban sem gondoltam arra, hogy ilyen nagy elismerésben részesülök, szerénykedik a többszörös magyar bajnok úszó.

– Ez az elismerés mennyire áll közel a szívedhez?

– Nagyon, hiszen öt-hat éve nem voltam ilyen rendezvényen. Továbbra is füredinek

épült le. Júniusban világbajnokságot rendeznek, arra gőzerővel készülök.

– A díjátadások során gyakran mondanak köszönetet a díjazottak. Te kinek mondanál?

– Szüleimnek, akik végig támogattak, edzőimnek és Cseh Laci barátomnak. Mindez „csapatmunka” volt, hiszen mindenki kivette valamiben a részét.

– Mit gondolsz a doppingról?

– Én azt mondom, hogy az doppingol, aki megbukik, aki nem, az jól csinálja, vagy olyan szerhez folyamodik, ami még nincs a tiltólistán. Persze vannak olyan szerek, amelyek fo-

Kovács Norbert olimpikon lett az év sportolója Balatonfüreden

rasztó is, de kifizetődő. Ez egyéni sportág, amely rajtad áll. Szeretem, ha szemtől-szemben állok valakivel. Talán ez is közrejátszott abban, hogy annak idején az úszást választottam, mert előtérbe helyezem az egyéni sportot.

– A londoni olimpiáig ugyan még három év van, de gondolom már elkezdted arra is a felkészülést...

– Az ötkarikás játékokra másfél évvel előtte érdemes elkezdni a felkészülést, addig nagyon sok állomás van, amelyeket teljesítenem kell. Nyáron világbajnokság, amelyet a magyar Eb követ. Ha ezeket lezajlanak, akkor jövőre már elkezdhetem az olimpiára való felkészülést, ahol szeretnék a döntőbe bekerülni, azaz az első nyolcban szerepelnem.

Szendi Péter

A füredi úszókat olimpián első ízben Kovács Norbert képviselte, Pekingben a 13. helyezést érte el

tartom magamat, függetlenül attól, hogy jelenleg Budapesten élek.

– Pekingben a tizenharmadik helyet szerezted meg. Néhány évvel ezelőtt Párizsban ifjúsági Európa bajnok lettél. Gondolom az élmények még továbbra is bened élnek?

– Fantasztikus érzés volt az olimpián szerepelni. Úgy volt, hogy Athénba is megyek, de lebetegedtem a szintúszásom előtt, amely így nem sikerült. Pekingre nagyon összpontosítottam, és úgy érzem, hogy egyre jobb eredményeket produkáltam 2008 áprilisától.

– Szokták mondani, hogy az ember ne elégedjen meg magával, hanem legyeknek további céljai, tervei. Te hogyan állsz ezzel?

– Márciusban lesz egy Budapest bajnokság, amely egyfajta szintfelmérő, itt bebizonyosodik, hogy a tél folyamán a szervezetünk mennyire

kozzák a teljesítményt, de ezek egy része nem mutatható ki, vagy még nincs azon a bizonyos listán.

– Bár Magyarországon nagy hagyományai vannak az úszásnak, de mégsem tartozik a legnépszerűbb sportágak közé. Annak idején miért ezt választottad?

– Két választásom volt: kézilabda vagy úszás. Én egy ideig kézilabdáztam, de később váltottam az úszásra, mert többen mondták, hogy van némi tehetségem.

– Egy hétköznapiod hogyan néz ki?

– Öt órákor kelek, háromnegyed hatkor megkezdődik az edzés, amely tíz óráig is el tart. Ebben másfél órási erőfejlesztés van, a többi úszás. Ezután bemegyek a főiskolára, majd délután négytől este hatig ismét tréning. Egy héten tizenkét-tizenhárom edzésem van.

– Nem unod az úszást?

– Unalmas, és egyben fá-

Elsős diákjaink

Széchenyi Ferenc szakiskola, 9. évfolyam

9.C osztály: Hátsó sor: Neubauer Tímea, Kertész Krisztina, Havlik Anita, Szigeti Violetta Letty, Kovács Tamás, Vers Máté. Első sor: Takács Krisztina, Kristóf Alexandra, Csabi Rebeka, Zöld Veronika, Pénzes Richárd, Horák Márk, Csiki Gergő.

Töltött tojás futballista módra, sertés borda vitorlázó módra, kacsamell apró labdamártással. Ilyen és ehhez hasonló finom falatok várták a mintegy négyszáz vendéget a sportbálra, ahol látványos körülmények között köszöntötték a tavalyi év legjobb sportolóit. Az önkormányzat és a Balatonfüredi Yacht Club szervezésében színvonalas bálon mulathattak a város sportolói és sportvezetői.

Dr. Bóka István polgármester köszöntőjében hangsúlyozta, hogy a tizenkilenc sportegyesületre tavaly ötven millió forintot különített el a költségvetésből a város, mely támogatás remélhetően idén még több lesz. Beszédében kiemelte a Balatonfüredi Yacht Club eredményeit, amely egyesület sorozatban tizennegyedik alkalommal lett az ország legjobb vitorlás csapata. Dícsérte a kézilabdázókat, illetve megemlítette azt a kétszázmillió forintos beruházást, amely a futballpálya környékén zajlik. Dr. Bóka István vé-

Cél a Kárpátalja meghódítása

Dr. Perkovits Géza jogász neve szervesen összefügg a füredi sportélettel. Az elmúlt évtizedek során tevékenyen intézte a Balatonfüredi Sport Club ügybajos dolgait. Jelenleg a sakk szakosztály edzője. Terveiről, elképzeléseiről beszélgettünk.

– Tudtam a felterjesztésemről, hiszen a „suttyogó propaganda” mindezt kiszivárogtatta, így számítottam a kitüntetésre, ráadásul a döntés után értesítettek – nyilatkozta lapunknak a legjobb sportvezetőnek járó díj átvétele után Perkovits Géza.

– A kitüntetés előtt elismerésként megemlézték, hogy a rendszerváltást követően nagy szerepe volt abban, hogy a Ganz Danubius kezelésében lévő ingatlanok kezelői joga átkerülhetett a BSC kezelésébe.

– A rendszerváltás után ezek az ingatlanok a Hajógyár kezelésébe kerültek, a terület a Magyar Állam tulajdona lett. Annak idején volt egy olyan törekvés, hogy ezeket a területeket egy gazdasági társaságba beviszik. Mind ezt sikerült megakadályoznunk. Angyal Ádám, az akkori döntéshozó ezeket a földterületeket a füredi sportkör kezelésébe átadta. A Vagyonátadó Bizottságnál is átment a telekügy, ráadásul a Földhivatal is bejegyezte. Egy probléma merült fel csupán, hogy az Angyal Ádámot követő államtitkár ezeket a szerződések megátámadta, többéves pereskedés után a Legfelsőbb Bíróság végül nekünk adott igazat.

– Ön annak idején öt évén keresztül volt a Balatonfüredi Sport Club ügyvezető elnöke. Több helyi sportegyesületnek nyújt mind a mai napig jogi segítséget, jelenleg a sakk szakosztály edzője.

– Kiss Ferenc maximálisan ellátja a napi teendőket, így nyugodtan adtam át annak idején a stafétatöböt. Ha tudok, természetes, hogy segítek. A napokban a Petőfi Sportkör közgyűlésén vettem részt, ahol „rám hárult” némi jogi munka. Nem akarom őket ijesztgetni, de húsz év után ismét visszatérek a teniszbe, hiszen fontosnak tartom a testmozgást.

Dr. Perkovits Géza dr. Bóka Istvántól vette át a legjobb sportvezetőnek járó díjat a sportbálon

– Az elmúlt évek során több sikeres pályázat fűződik a nevéhez. Jelen pillanatban milyen pályázati kiírások vannak, amely esetleg Balatonfüredet is érinthetik?

– Én elsősorban a határon túli szervezetekkel kapcsolatos pályázatokat részesítem előnyben. Nagyon jó kapcsola-

tokat alakítottam ki erdélyi sportegyesületekkel, alapítványokkal. Tavaly és 2006-ban is sikerült megrendezni városunkban egy nemzetközi gyermek sakkversenyt, mely úgy gondolom, hogy népszerű lett. Sajnálatos módon az ottani jogszabályok nem tették lehetővé, hogy árvaházakból is jöjjenek gyerekek Magyarországra, de így is sikerült hat fiatallal megismertetni a magyar történelmet, a helyi nevezetességeket. Olyan pályázatot is nyertünk, amikor mi mentünk Erdélybe, és nagy szeretettel fogadtak bennünket. Szeretném tovább erősíteni a castricum kapcsolatunkat, amely az utóbbi né-

hány évben egy kicsit „leült”, de ez nem azt jelenti, hogy ne tartanánk egymással a kapcsolatot. Ami viszont még nagy kihívás lenne, az Munkács és környékének a felfedezése, szeretnénk a Kárpátalját is „meghódítani”.

Szendi

Kitüntették a sportolókat

göl reményét fejezte ki, hogy a jövőben minél több fiatal választja a sportot.

Az ünnepségen legelőször a vitorlázók vették át a díjakat, akik olyan sok elismerésben részesültek, hogy a neveket mind nem említhetjük. Ugyanakkor más sportág képviselői is tapsot kaptak a bálozókól. Jó példa erre Garai László testépítő, aki súlycsoportjában magyar bajnokságot nyert. Simon Balázs országúti kerékpáros, aki több versenyen dobogós helyezést ért el, ráadásul válogatott kerettag is lett, valamint az olaszországi Eb-n képviselte hazánk színeit. Benedek Istvánhoz is több értékes helyezést fűződik, aki idén is tovább öregbítette a füredi bringások nevét. A Balatonfüredi Acro Dance Sportegyesület a világbajnokságon tizedik, míg az Eb-n az értékes negyedik helyezést érte el. A dartsosoknál a Sipos Tibor-Tóth Norbert páros vitte a prímet, míg az asztaliteniszezőknél Józsa Gábor kapott elismerést, aki a közép-dunántúli csoport legeredményesebb játékosa volt. Veszprém megyében az „év ka-

pusává” választották a fürediek hálóját, Erős Tamást, így neki is jogosan járt a taps. Ezek után a füredi kézilabdázók kaptak díjat, Tombor Csabát, aki a BKC legeredményesebb játékosa lett, Székely Kristóf serdülő korú játékost, valamint a két mesteredzőt, Zubjuk Igort és Velky Mihályt szólították a színpadra. A képviselő-testület döntése alapján ebben az évben Kovács Norbert úszó kapta a „Balatonfüred Sportjáért” kitüntetést. Norbert 1994-ben kezdett el úszni a Veszprémi Úszóklubban. Többszörös gyermek, ifjúsági és magyar bajnok. 2004-ben Párizsban ifjúsági Európa bajnok lett, míg idén kiharcolta a pekingi olimpiára a részvételi jogot, ahol egyéni csúcsokat döntött. A tavalyi évben hat arany- és két ezüstérem szerzett a rövid pályás magyar bajnokságban, míg a hosszú pályán 3 arany- és 4 ezüstérem fűződik a nevéhez. Általános iskolai tanulmányait a Radnóti iskolában kezdte.

Dr. Perkovits Géza érdemelte ki a legjobb sportvezetőnek já-

ró díjat. Az ő nevéhez fűződik a tavaly huszonötödik alkalommal megrendezett nagyszabású sakkverseny. Nagy szerepe volt abban, hogy a rendszerváltást követően a Ganz Danubius kezelésében lévő ingatlanok kezelői joga átkerülhetett a Balatonfüredi Sport Club kezelésébe. A többéves pereskedés után munkáját siker koronázta. Tevékenyen részt vett a sportegyesület szétválasztásával kapcsolatos tárgyalásokban, majd öt évig a BSC ügyvezető elnökeként dolgozott. Jelenleg a sakk szakosztály edzője. Jelentős szerepe van abban, hogy a sakkok negyedik idényüket játsszák az NB II-ben. Több sikeres pályázatot írt, többek között ennek köszönhető, hogy 2006-ban és 2008-ban Balatonfüreden nemzetközi gyermek sakkversenyt rendeztek. Kiváló sportkapcsolatot alakított ki egyik testvérvárosunk, Castricum sakk klubjával. Több helyi sportegyesületnek nyújt segítséget mind a mai napig. A közel ötven díj átadása után hajnalig tartott a füredi sportbál.

Sz. P.

